Postava muže plného věku

1 Děkuji, bratře Neville. Pán ti žehnej. Jsem rád, že mohu být dnes ráno opět zpět v modlitebně. Půvabné „dobré ráno“ vám všem. Doufám, že to bude pro nás všechny velký den v té Přítomnosti našeho Pána. A nyní, dostal jsem dnes ráno čtení. A chci se k tomu čtení přímo hned dostat, protože to je… Myslím, že je to důležité. A to je… a udržet dav, aniž by byl zmatený, víte, musí dlouho stát, mnozí stojí. Půjdu přímo ke čtení.

2 A nyní, dnes večer chci promluvit na téma *Vůdce mého života*. A doufám, že mnozí, kteří mohou, kdokoli může, ať je v tuto večerní dobu přítomen. Ale jestli máte své vlastní sbory, jsme… samozřejmě, přejeme si, abyste byli ve svém sboru. Je to vaše povinnost, být tam, kde je vaše stanoviště, ať tam svítí vaše světlo.

3 Tak tedy, přesto doufáme, že pokaždé, když se vrátíme, budeme zde mít o něco více místa. Ale máme s tím potíže, ó, všude. Kuratorium se už pustilo do všeho možného. Poslali to na jedno místo, tam to schválili; poslali to na druhé místo a tam to odmítli. A poslali to zpět, a oni to tam zase schválili, a zpět. Ó, byla to pro nás hrozná doba! Ale, víte, satan vždy bojuje proti tomu, co je správné. Jen pamatujte, jste vždy v pořádku právě…

4 Jsem zvědav, kde jsi byl, Anthony. Viděl jsem tě, potkal jsem tvého otce. A pohleděl jsem na posluchačstvo. Řekl mi, že zde někde sedíš. Jsme rádi, že máme tebe a tvého otce zde s námi, bratra Milana z New Yorku. Doufám, že až znovu pojedu do zámoří, opět vyrazím z New Yorku, tam odněkud, bude-li to vůle Páně.

5 A tak jsme moc vděčni za jednoho každého z vás. Je to skvělé, že jste zde.

6 A minulého večera jsme prožívali něco nádherného, nebo alespoň já. Měl jsem… [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] „A Izaiáš v chrámě.“ A tak vy…

7 A dnes ráno chceme mluvit na téma, nebo spíše vyučovat, pokud možno: „Stavba živého Chrámu; stavba živého Chrámu, místo přebývání živého Boha, dokonalý Muž; živý chrám živého Boha, kde On přebývá.“ A pokud…

8 Dozvěděl jsem se, že zde mají připravené tyto hezké písně. Nestihnu si je poslechnout. A dnes večer se pokusím být zde. Manželka

mi řekla o bratru Ungrenovi, doufám, že jsem to vyslovil správně, z-z Tennessee. Tak tedy, byl zde minulého večera. Dnes ráno jej nevidím, ale doufám, že se tu někde nachází. A pokud možno, rád bych jej slyšel dnes večer zpívat buď *Dolů ze Své Slávy*, nebo *Jak velký jsi Ty*. Přál bych si to slyšet. Kolik z vás si přeje slyšet bratra Ungrena? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Ó, já - já miluji dobrý zpěv. A Meda řekla, že on má milý baryton. A to mi připomíná našeho bratra Baxtera; on je rovněž, jak všichni víme, zpěvákem. A *Dolů ze Své Slávy* nebo *Jak velký jsi Ty*. Myslím, že jsem jej nyní zpozoroval, u… Souhlasíš, bratře Ungrene, bude-li to dnes večer možné? Zůstáváš zde, nebo, zůstaneš tu na večerní bohoslužbu? Nuže, já… Nuže, nevím… Říkám vám, co kdybychom… Nechci tím způsobit, aby si někdo, nechci tím způsobit nějaké napětí. Ale proč bychom toho neměli využít během *Sedmi Pečetí*, když je budeme kázat, pokud bys přišel. Rád bych si to zapsal, rozumíte, abychom to měli, *Jak velký jsi Ty*, a také, *Dolů ze Své Slávy*, v té době.

9 Ó, není to nádherné, sloužit Pánu? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Nevím, co bych si počal, kdybych nebyl křesťanem!…?… Je to prostě tak dobré, být křesťanem. Radostí bych poskakoval nahoru a dolů a z plna hrdla křičel. Být křesťanem, pomyslete na to, vše je zakotveno v Kristu!

10 Uvědomuji si, že pokaždé špatně vyslovuji jméno toho muže. Je to buď S. T. nebo T. S., nebo něco takového. Sumners, bratr Sumners. On… Chtěl bych poděkovat jemu a jeho vzácné manželce. Myslím, že na to obětovala asi, myslím, že to trvalo asi šest měsíců, než napsala na stroji těch Sedm církevních věků. A nyní to máme zde napsané na stroji a připravené k autorské korektuře a bude z toho kniha Sedm církevních věků. Sestro Sumnersová, kdekoli jsi, samozřejmě ti za to chceme zaplatit. To, byl to pořádný kus práce. Tedy, je to tak silné. Mně by to trvalo šest měsíců, kdybych to měl přečíst, natož abych to opsal z pásků a zpracoval to a odstranil opakování a udělal z toho knihu. Nuže, budeme to mít brzy hotové a pošleme to do tisku, neboť si myslíme, že by to lidé měli hned dostat a prostudovat to. A Billy mi právě ukazoval, když jsem sem před několika minutami přišel, že to je nyní připraveno k odeslání do tisku. Tak, sestro, modlitebna ti za to zaplatí. Nemysli si; že to bude jen tak za nic. Anebo, buď my… Jestliže knihu budeme mít a stanovíme její cenu, nebo stanovíme cenu a ty dostaneš nějaký podíl ze všeho, co bude prodáno, ať je to jakkoli. Promluv jen s výborem, výborem kuratoria, někteří z nich jsou zde, a oni se o to pro tebe postarají. Pán tě skutečně náležitě požehnej.

11 Malý starý bratr a sestra Kiddovi, sedící zde, schází jim jen něco málo do stovky, jen něco málo. A před chvílí jsem ji potkal a ona řekla: „Nu, snad už se vidíme naposledy, bratře Billy.“ Řekla: „Jsem už tak stará.“

12 Řekl jsem: „Ó, ale! Nechci, abys takhle mluvila. Jsou pro mne jako maminka s tatínkem.“ Milujeme bratra a sestru Kiddovy. Všichni, kteří tu jsme. A tak tedy…

13 Pokaždé, když je vidím vcházet sem do modlitebny, něco se ve mně děje, tento malý starý pár. Pomyslete si, oni kázali Evangelium předtím, než jsem se narodil. A nyní jsem už starý muž. Ano. Jen pomyslete, oni kázali předtím, než jsem se narodil. A nyní jsem zde, pomyslel jsem si, stárnu. A sotva jsem na to pomyslel a byl hotov se toho vzdát. Vidím přicházejícího bratra a sestru Kiddovy: „Sláva Bohu! Haleluja!“ Řekl jsem: „Ne, cítím se dobře.“ Ano, pane. Když je vidím, jak oni mohou, oni mně opravdu inspirují!

14 Potom si mohu uvědomit, že ještě téměř tolik, kolik obnáší můj věk a stále být na poli. Dnes ráno přišli a žádali knihy; chtěli si vzít knihy a prodávat je. Chtěli pásky a jejich pomocí chtějí získávat duše, téměř ve sto letech. No, kde jsou vaše „dvě křídla,“ o kterých jsme mluvili minulého večera? Ano. Začínám o tom uvažovat: „Kde jsou ta moje?“ když ona toto včera řekla. Kolik ti je, sestro Kiddová? [Sestra Kiddová říká: „Osmdesát jedna.“ - vyd.] Kolik je tobě, bratře Tome? [Bratr Kidd říká: „Osmdesát dva.“ - vyd.] Osmdesát jedna a osmdesát dva let a stále používají svoje křídla k akci, stále jsou v pohybu.

15 Když se v Ohiu přihodí něco zlého a sestra Kiddová se o tom dozví, už doma zvoní telefon. Jednou volala ohledně malého dítěte, malé děvčátko; které se narodilo a střeva mělo vně. [Sestra Kiddová říká: „Měchýř.“ - vyd.] Měchýř byl vně těla toho dítěte. A lékař nevěděl, co si s tím počít a bál se provést operaci. Modlili jsme se. [„Operovali, bratře Branhame, vložili to zpět, neboť řekli, že ‚nemůže žít.‘ A tak vložili střeva zpět.“] Vložil střeva během operace dovnitř a myslel si, že nebude žít. A žilo. [„Nebyla průchozí.“] Nebyla průchozí pro… v konečníku nebyl průchod pro pokrm. A sestra Kiddová volala znovu. Znovu jsme se modlili a nyní má průchod v pořádku. A zde je jako svědek; tento lékař také. Vidíte? Je to svědectvím, že Pán Ježíš, ten veliký Stvořitel! Vidíte, oč se satan pokoušel? Přerušit život dítěte. A potom, vidíte, potom věřím, že ta paní přišla k Pánu. [„Vrátila se k Pánu, rovnou u nás doma.“] Vrátila se k Pánu. Sestra Kiddová ji přivedla zpět ke Kristu, potom, když se stal ten veliký zázrak s jejím

dítětem.

16 Včera jsem měl telefonát z Kalifornie, malý bratr kazatel, se kterým jsem byl během první návštěvy v Kalifornii před mnoha lety: Jeho malý vnuk se narodil se čtyřmi… se třemi uzavřenými chlopněmi v srdci. Řekl jsem mu o tom. Řekl jsem: „Bůh, který stvořil tu další, a způsobil, že funguje; může jistě uzdravit tvého vnuka.“ Jen řekni tomu chlapci, aby byl zmužilý.

17 A ten chlapec byl ve shromáždění, když jsem byl poprvé v Kalifornii, asi před osmnácti lety, právě před šestnácti lety. Byl jsem v Kalifornii. A on… Tato shromáždění měla takový vliv na toho chlapce… Když se jim narodilo dítě, viděli, že něco není v pořádku, bylo namodralé, a pokoušeli se do něj pumpovat kyslík a tak dále. A nevypadalo na to, že by mohlo přežít, a tak je lékaři vyšetřili a zjistili, že tři chlopně v srdci má uzavřené. Všechny se neotevírají, vidíte, pouze jedna chlopeň nasává. A on telefonoval svému otci a řekl: „Tatí, zatelefonuj ihned bratru Branhamovi. Řekni mu všechno… ‚Jen ať požádá Krista. On to učiní.‘“ Tak to má být. Ó, ale! Vliv, co oni vidí, vidí, o čem jsme hovořili minulého večera. Správná věc ve správné době.

18 Dobře, stále jen mluvíme a nemůžeme se dostat k našemu čtení, že ano? Je to jako melasa za chladného jitra, je velice hustá, víte, pevně se drží. Jsme velice rádi, že můžeme mít takové obecenství. Ano, pane.

19 A proto nyní, ztišme se nyní a přejděme nyní přímo ke čtení. Chystám se snad… Nevím, zda to vidíte či ne, na tabuli. Snad ji během několika vteřin nastavím takto, tedy, budeme s to, přinejmenším někteří z vás… [Bratr Edgar „Doc“ Branham říká: „Potřebuješ na to osvětlení?“ - vyd.] Co říkáš? („Potřebuješ na to osvětlení?“) Ne, myslím si, že teď ještě není zapotřebí, Doci. Snad za chvíli. („Zde na podlaze, připevním na to osvětlovací těleso.“) Dobře; dobře, učiníme to, když dostanu několik… Máš to těleso? V pořádku. Zapneme to hned. Vidíte tam vzadu? Ano? Pokud vidíte, zdvihněte své ruce, pokud vidíte na tu tabuli, jste s to na ní číst. Ne. V pořádku. Dejte to těleso. Nu, zatímco to připravují…

20 Dnes ráno začínám pozdě; nebo, ne, ne, asi o patnáct minut dříve. A to tak, abychom měli dost času, neboť nechceme pospíchat. Když pospícháme, pak pokazíme věc, kterou se chystáme říci. Nuže, jednou jsem poslouchal pásku s tím, co jsem vám mluvil a styděl jsem se za sebe; nikoli za to, co jsem řekl, nýbrž za způsob, jak jsem to řekl,

příliš rychle, je to vrchol nervozity. Mám pocit jako bych čekal. To…

21 Já jsem viděl jednou v Louisville; když se chystali postavit velikou zoologickou zahradu zde v centru města. A pan Brown, myslím, že se chystal věnovat jeden milion dolarů na tuto zahradu. Dobře, kdybych já měl tyto peníze, téměř bych je věnoval na to, aby tato zvířata pustili na svobodu. Já nejsem přesvědčen o správnosti věznění něčeho v klecích tímto způsobem. Prostě… Když jdu do zoo a pozoruji tato ubohá zvířata, medvědy, lvy a ty ostatní, jak se procházejí sem a tam, uvězněná na cely život, vidíte. Máte špatný pocit. Nicméně, jsou uvězněna lidskou inteligencí, která je chytřejší, než jsou ona. Vidíte? Zmocní se jich a dají je do zajetí.

22 A vybavuje se mi ďábel, který to činí. Zmocní se vzácného člověka, který se má procházet po Božích vznešených místech, polích, a tak dále, a umístí jej do vězení nějaké denominace, nějakého vyznání víry, nebo něčeho, a spoutá jej tam. A jaká hrozná věc to je.

23 Nemám rád zoo. Ale cítím něco, jako tato zvířata, když už jsi v kleci a snažíš se uvolnit, víš, chceš se z toho dostat, abys mohl něco podniknout.

24 Nu, předtím, než přistoupíme ke Slovu, přistupme k Původci toho Slova, zatímco skloníme své hlavy v modlitbě.

25 Náš milostivý Nebeský Otče, shromáždili jsme se znovu dnes ráno ve Jménu Pána Ježíše, Tvého vzácného Syna. Vtělený Bůh přišel na zem, aby se slitoval nad našimi hříchy a zemřel, ten Spravedlivý; abychom skrze Jeho spravedlnost, jsouce nespravedliví, mohli být učiněni dokonalými v Něm. Přicházíme a vyznáváme, že nejsme hodni, Pane. Není v nás nic dobrého. A jsme všichni v jedné veliké věznici. Nezáleží na tom, ve kterém koutě se nacházíme, jsme neustále ve vězení. Jeden není s to pomoci druhému. Ale, Bože, ve svém neskonalém milosrdenství, přijdi a otevři dveře vězení a svoboď nás. Nejsme už nyní déle v kleci. Nejsme v zoo tohoto světa, nýbrž jsme nyní svobodní. Vyšli jsme ven.

26 Ó, jak Jej milujeme a zbožňujeme Jej! Můžeme se procházet skrze ta nádherná pole Jeho zaslíbení a vidět, jak se před našimi zraky manifestují! A našima očima vidět velikého Boha Věčnosti, jak se odhaluje před námi a oznamuje Sebe sama, jak činil Svým prorokům v dávných dobách. U vědomí, že nám zanechali jistotu, že jednou, až pomine tento život a nastane vzkříšení, budeme znovu přinavráceni k Věčnému Životu, který nikdy neuvadne. Naše těla nebudou stárnout.

A nikdy neumřeme. A nikdy nebudeme hladoví. A nikdy nebudeme nuzní… Nýbrž budeme chodit s Ním. Přejeme si Jej uslyšet: „Vejdi v radost Pána, která je pro tebe připravena od založení světa.“ Předtím, než přišel hřích, On učinil přípravu, obdobně jako pro Adama a Evu, že nikdy nebudou muset stonat, nebo být v nějakých nesnázích. A nyní to připravil pro nás, neboť On předzvěděl, že přijdeme. Hřích způsobil tuto velikou blokádu a nyní byl hřích odňat Krví Ježíše. Nyní směřujeme do Země zaslíbené skrze zaslíbení Boží, které je Věčné.

27 Požehnej nás nyní, Otče, zatímco budeme studovat Tvé Slovo. Chceme poznat, jakými lidmi máme být, abychom se tam dostali. Pomoz nám dnes v této škole, abychom mohli mít velikého Mistra Učitele mezi námi, Ducha Svatého, který sestoupí a zjeví nám sám Sebe skrze Své Slovo. Neboť o to prosíme v Jeho Jménu a pro Jeho slávu. Amen.

28 Nu, nejprve bych si přál, abyste se mnou otevřeli Druhou Petrovou 1. kapitolu. Chci přečíst jeden odstavec Písma, Druhá Petrova 1. kapitola. A pro vás, kteří máte tužky a papír…

29 Myslím, že mi dnes bylo řečeno, že někdy, když odvrátím hlavu, pásek se stává nezřetelným: Opravdu to nechci dělat. A doufám, že bychom měli uvažovat o pořízení nějakého síťového mikrofonu a pověsit jej zde na strop. Potom nezáleží na tom, kde se nacházíte. Pak to bude dokonalé všude kolem, jen mikrofon na stropě.

30 A nyní, když, zatímco mluvím; a jestliže po bohoslužbě; nebo si přejete naskicovat tento obrázek. Nakreslil jsem ho rovněž sem. Vezmu připínáček a připevním to sem dopředu, pokud by se vám to někdy hodilo. Přijděte dnes odpoledne dříve, abychom to pochopili.

31 Nyní přistupujeme k *Sedmi Pečetím*. Zrovna jsme ukončili *Sedm církevních věků*. A to je vyučovací Poselství, které souvisí s člověkem, který bude vykoupen Krví Pána Ježíše a bude v tom Církevním věku, tom Věčném Církevním věku na konci Pečetí. Nyní víme, že máme Sedm Trub, Sedm Ran, Misek a tak dále, ke kterým se během našeho uvažování dostaneme. Ale vyčkáváme na větší prostor, aby se lidé mohli posadit.

32 A myslel jsem si, že to souvisí s tím, co jsem očekával. Neměl jsem v úmyslu nakreslit tento obrázek, ale jednou jsem byl se svým vzácným přítelem Coxem tam na jihu v Kentucky. Jel jsem tam, i když jsem snad mohl mít ještě jeden den lovu na veverky před ukončením sezóny. Byl jsem daleko v lesích se svým přítelem, Charliem, který zde

stojí, a rovněž Rodneyem, jeho bratrem. Veverku jsem dokonce ani neviděl. Myslím si, že jsem je všechny vyděsil, když jsem tam v lesích začal křičet. A to je to, co mi bylo dáno, chlapci a sestro Nellie a Margito, když jsem vám sdělil, že vám to řeknu v neděli, kdy se k tomu vrátím. Bylo mi dáno toto poselství, o kterém se chystám mluvit. A co všechno dalšího s tím souvisí! A, ó, mám to rád. Měl jsem jakýsi opravdu duchovní křik tam v lesích.

33 A proto si nyní přečtěme 1. Petraovou nebo… 2. Petraovou, 1. kapitolu, část z Toho.

> ***Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří s námi dosáhli stejně drahé víry skrze spravedlnost našeho Boha a Spasitele Ježíše Krista:***

34 Mám rád způsob, jakým je to zde řečeno, neboť celé moje téma dnes ráno se zakládá na víře. Vidíte? Dovolte mi to přečíst znovu. Poslouchejte pozorně.

> ***Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří s námi dosáhli stejně drahé víry… skrze spravedlnost našeho Boha… a Spasitele Ježíše Krista:***

35 Všimněte si, On říká, že: „Dosáhl jsem této víry a oslovuji tím ty, kteří dosáhli stejné drahé víry.“ Chci… To není pro ten vnější svět. To je pro Církev, vidíte, pro ty, kteří jsou v Kristu

> ***Kéž je vám v poznání Boha a Ježíše, našeho Pána, rozmnožena milost a pokoj,***
>
> ***tak jako nám jeho Božská moc všechno… jeho Božská moc darovala všechno, co patří k životu… a zbožnosti, skrze poznání Toho, který nás povolal svou slávou a ctností,***
>
> ***čímž nám byla darována veliká a drahá zaslíbení*** *(tato zaslíbení)****, abyste se díky nim stali účastníky Božské přirozenosti,…***

36 Dovolme tomu nyní vniknout opravdu hluboko. Dnes ráno nechci kázat; bude to prostě vyučování této lekce. „Božské přirozenosti.“ Dovolte mi přečíst tento 4. verš znovu, abychom to nepropásli. „Pročež dána nám jsou…“

> ***Čímž nám byla darována veliká a drahá zaslíbení,***

abyste se díky nim *(těmto zaslíbením)* ***stali účastníky Božské přirozenosti, když jste unikli zkáze, která ve světě panuje skrze žádosti.***

37 Pohleďte, „svět“, my jsme tomu utekli. On tímto oslovuje Církev. Důvod proč jsme dnes ráno zde, je najít východisko, jaký je Boží požadavek. Není tu ani jediná osoba, která nemiluje Boha, aby se nechtěla více připodobnit Kristu. Nyní to zde leží. Pro každého křesťana! Jsem starý veterán. Pohleďte zde na bratra a sestru Kiddovy, jsou asi nejstarší v této budově. Ale kdybych se jich zeptal: „Jaká je touha vašich srdcí?“ Ona je: „Být blíže k Bohu.“ Když se učíte o Kristu, v Něm je něco líbezného, že se pokoušíš nalézat se přímo v Něm.

38 Promiňte mi toto vyjádření. Řekl jsem nedávno manželce… oba stárneme a řekl jsem jí, řekl jsem: „Miluješ mne jako kdysi?“

Řekla: „Samozřejmě.“

39 A já na to: „Víš, miluji tě tolik, že bych tě nejraději uchopil a vložil do svého nitra, abychom mohli skutečně být jedno.“

40 Nu, vynásobte to stovkou milionů a zjistíte, jak věřící, který se zamiloval do Krista, se chce nacházet v Něm, neboť toto je láska. A On se nám zde chystá ukázat, že skrze tato zaslíbení se můžeme stát účastnými Kristovy Božské přirozenosti. Tato smrtelná těla, jak se mohou zúčastnit.

41 Mohl bych zde něco říci. Důvod proč věřím… Nedávno mně zde někdo naprosto nepochopil. Obdržel jsem dopis od sdružení kazatelů, ve kterém bylo řečeno, že věřím, že zde existuje… „Že jsme byli v partnerství duše. A proto musíme opustit naše protějšky, pokud s nimi nejsme v partnerství duše a oženit se s někým jiným, s kým jsme v partnerství duše.“ Ó, ale!

42 Řekl jsem; „Nejsem vinen kacířstvím tohoto druhu.“ Vždy jsem byl proti tomu. Já tomu nevěřím. Naprosto ne. Věřím, že nám Bůh dal partnery. To souhlasí. A potom se stanete účastni jeden druhého. To souhlasí. A předtím, než se člověk ožení je povinen tyto věci zvážit, probádat.

43 Jednou se mně zeptal jistý mladý muž, řekl: „Myslíš si, že bych se mohl, měl oženit, Bratře Branhame, s tou-a-tou dívkou?“

Řekl jsem: „Jak moc na ni myslíš?“ On řekl: „Ó, ale, prostě ji miluji.“

Řekl jsem: „Nu, jestliže bez ní nemůžeš žít, raději se s ní ožeň. Ale

jestliže bez ní žít můžeš, raději to nedělej. Ale pokud by tě to mělo usmrtit, raději jdi a ožeň se," řekl jsem. Pokoušel jsem se do něj dostat toto: jestliže ji tolik miluješ.

44 Tak tedy, předtím, než se oženíš, ti vše připadá krásné a báječné. Ale když se oženíš, potom přicházejí povinnosti a životní zkoušky. A proto musíte být natolik zamilovaní, abyste porozuměli jeden druhému. Když jsi kvůli ní zklamán nebo je ona zklamána kvůli tobě, můžete nadále jeden druhému porozumět.

45 Stejně tak je to s Kristem. Vidíte? Musíme být do Něj tak zamilovaní, že když Jej o něco požádáme a On nám to nedá, pak nás to vůbec nevzruší. Vidíte? Vidíte? Proč? A toto můžete učinit pouze tehdy, jste-li účastníci Jeho Božské přirozenosti, potom pochopíte důvod, proč vám to nemohl dát. „Účastníci Jeho Božské přirozenosti:"

46 Pohleďte sem: „Když jste unikli zkáze, která ve světě panuje skrze žádosti." Uniknout zkáze! Podívejte, pro koho to je? To je pro Církev, pro ty, kteří jsou v Kristu a byli povzneseni nad tyto věci. Ne že se někdo povznesl sám, nýbrž jej Kristus vynesl nahoru.

47 Pro vás, mí barevní bratři a sestry, kteří jste dnes ráno přítomni, nemíním tím někomu ublížit. Ale byli jsme před nějakým časem na shromáždění; Nevím, jestli jsem se už o tom zmínil zde v modlitebně nebo nikoli. Zmínil jsem se o tom na mnoha místech. Jedna barevná sestra řekla: „Mohu mít svědectví, nebo říci svědectví?"

„Jistě, sestro, nenech se rušit."

48 Ona řekla: „Chci říci toto krátké svědectví pro slávu Boží." Ona řekla: „Víte, já nejsem to, co mám být," a řekla: „Já nejsem to, co chci být; ale" řekla, „jedna věc je jistá, nejsem to, co jsem byla kdysi." Vidíte? Ona odněkud přišla. Byla vynesena nahoru.

49 Tak víme, že jsme přešli ze smrti do Života. Hledíme na jámu, ze které jsme byli vykopáni. Vidíte? Nejsme to, co chceme být; nejsme ani to, co máme být; ale jsme vděčni za to, že nejsme to, co jsme byli. To je pravda. Jsme tedy na cestě.

50 „A utekli jsme porušení světa." Utekli jsme tomu, žádosti a porušení světa, jsme už nad tím. Nyní to je typ osoby, ke které On mluví, osoby, která utekla těmto věcem, porušenosti tohoto světa.

Právě proto tedy vynaložte všechno úsilí a připojte ke své víře ctnost, ke ctnosti poznání,

k poznání zdrženlivost;... ke zdrženlivosti vytrvalost;... k vytrvalosti zbožnost,

k zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.

51 Nyní nám On zde dal nástin toho, co máme činit, vědět, jak to činit. A teď, tak jak jsem řekl, všichni se pokoušíme přiblížit se více k Bohu. To je důvod, proč jsem zvolil toto Poselství pro církev dnes ráno, neboť jsem si vědom toho, že lidé cestují. Uplynulého večera jsem se ptal: „Kteří z vás nejste z tohoto města?“ Asi devadesát osm procent lidí nebylo z tohoto města. „Kteří z vás jeli více než sto mil?“ Jakže, šlo to nahoru, asi osmdesát procent. „Kteří z vás jeli více než pět set mil?“ Přibližně jedna třetina lidí byla ze vzdálenosti větší než sto, pět set mil. Pomyslete na to, na ty lidi, kteří cestují. Dobře, tito lidé sem nepřicházejí jen za tím účelem, aby se tu předvedli. Není zde… vnější svět zde na tomto místě nespatří žádnou nádheru. Všichni jsou obyčejní lidé, chudí, v obyčejných šatech. Nejsou zde zpívány žádné nádherné hymny nějakých, nárokujících si, nevím co, Andělských sborů, nejsou zde píšťalové varhany a barevná skla v oknech. Jen stěží naleznete místo k sezení na lavičce, nebo stojíte podél stěn. Oni sem nepřicházejí kvůli takovým věcem. Ale přicházejí sem, neboť v nich je něco, co vidí nádheru, kterou tělesné oko nevidí. Je to duchovní zrak, který je s to pochopit Kristovu nádheru. To je důvod, proč sem přicházejí.

52 A proto, celé dny před bohoslužbou se neustále modlím. Chodím do lesa, dám si něco do kapsy… Řeknu manželce: „Dnes ráno jedu lovit veverky.“ A vezmu si tužku a kus papíru do kapsy. Jakmile se rozední natolik, že mohu vidět, posadím se někde pod stromem, zdvihnu ruce a říkám: „Pane, co si dnes počnu? Co mi dáš pro Své děti?“

53 Potom, když narazím na něco, co mi připadá aktuální, pak něco přichází tímto způsoben. Když se blíží Jeho Přítomnost, slyším něco zdaleka, něco na tento způsob. „Dvakrát dvě jsou čtyři.“ Blíže: „Dvakrát dvě jsou čtyři. Dvakrát dvě jsou čtyři. Dvakrát dvě jsou čtyři.“ [Bratr Branham každé opakování zrychluje - vyd.] Dále, dále, dále, jak toto. To je Jeho blížící se Přítomnost.

54 Poddáš se tomu a za chvíli se odtrhneš sám od sebe. Přichází vidění: „Jdi na to a to místo k té a té věci.“ Vidíte? Začíná se to od přemýšlení, tvoje mysl se soustředí na Boha, od světa, vzdálen světu daleko v poušti, sám pro sebe.

55 A začíná to přicházet: „Jedna, jedna…“ Říkám, kterékoli číslo, nebo něco jiného, začíná to postupně, sotva patrně přicházet. Potom se to stává rychlejším a rychlejším. Sedíš se zdviženýma rukama; neřekneš ani slovo, pouze držíš ruce ve vzduchu. Tu je najednou celá tvoje bytost uchvácená. Potom můžeš vidět věci, které si On přeje, abys poznal, ukazuje věci, které se mají stát.

56 Někdy to dospěje do určitého stavu, do určitého stavu a potom se to zastaví. Nepřejde to do vidění. Potom se místa Písma spojují. [Bratr Branham louskne třikrát prsty - vyd.] Uchopím svou tužku, abych to nezapomněl, a poznamenám si to, poznamenám si to.

57 A jdu domů a prohlížím to, studuji to. A někdy mi to prohlížení nedává žádný smysl. A za chvíli to je tu! Zasáhne to a znovu zmizí. A nosím s sebou takovou malou knížečku, a začínám si poznamenávat, jak rychle jen mohu, co mi On říká. Myslím si: „Pane, chystám se jít do modlitebny a říci jim. Já… ‚Jen pojďte.‘ Mám pro vás něco.“ Hle, jak to přichází. Přesně tak. Dokud mi to On nedá, nemohu to oznámit.

58 A potom, na základě těch stručných poznámek, do kterých mne vidíte nahlížet. A toto bylo první, od toho jsem začal. Tuto část jsem zde neměl, teprve asi před dvěma nebo třemi dny, tam v lesích.

59 Tak tedy, tito lidé jsou… Petr zde říká, že máme být účastni Jeho Božské přirozenosti. Tak tedy, každý jeden z nás usiluje o to, aby mohl růst v postavu Boha.

60 A teď, když budeme mít za sebou těch Sedm Pečetí, potom, až zazní Sedmá Pečeť, až budou rozlomeny… Neboť víme, co je pečeť; má uvolnit službu, uvolnit Sedm Pečetí. A uvidíme to na nákresu. Je to uvolnění Poselství, něčeho, co je zapečetěno.

61 Minulou neděli večer jsem kázal o „Klíči.“ A tímto klíčem je víra. Víra drží tento klíč a tímto klíčem je Písmo. A Kristus je Dveřmi. Vidíte? A tak se víra zmocní těch malých závěsů Písma a otevře slávu a dobrotu Boží Jeho lidu. Vidíte? Tak, to je, víra drží tento klíč, který otevírá lidem Krista; otevírá to, zjevuje to.

62 A tak se dnes pokusíme použít ten stejný klíč a otevřít cestu, abychom se stali ctnostnými křesťany v Boží postavě a byli živými Chrámy pro přebývání živého Boha.

63 Pamatujte, Bůh Sebe zjevuje trojím způsobem. Zaprvé, On Sebe zjevuje v Ohnivém Sloupu, tomu se říká Otcovství. Potom se ten stejný Bůh projevil v Ježíši Kristu, kterému On způsobil tělo, udělal to tělo. Za

třetí, skrze smrt tohoto těla On posvětil Církev, ve které může přebývat. To byl Bůh nad námi; Bůh s námi; Bůh v nás; ten stejný Bůh.

64 Z toho důvodu by1 pojmenován Otcem, Synem, Duchem Svatým. Nikoli třemi Bohy; tři úřady jednoho Boha. Kdyby o tom tak uvažovali na Nicejském koncilu, nebyli bychom všichni zmateni, že ano? To souhlasí. Nikoli tři bohové. Lidé nemohli pochopit, jak Ježíš mluvil s Otcem, a On a Otec byli Jedno. Dobře, v tom je to celé obsaženo. Jistě, to se jen odhaluje. Jistě. Vidíte? Nejsou zde tři bohové. Tři úřady! Tři pro-…

65 Co to tedy je? Bůh se snižuje ke Svému stvoření. Bůh chce být uctíván. Slovo Bůh znamená „předmět uctívání.“ A Bůh usiluje o zformování Svého lidu, aby si mohl být jist, že od nich obdrží, k čemu je stvořil. Nikdy tě neučinil něčím jiným, kromě syna a dcery Boží. Jestliže toto unikne tvé pozornosti, že jsi syn a dcera Boží, minul jsi cíl.

66 A „minout,“ slovo *h-ř-í-ch* znamená „minout cíl,“ minout cíl. Potom, pokud střílím do terče, zarazím terč ve vzdálenosti padesáti yardů a střílím; shodím pušku a střílím, jestliže minu cíl ve vzdálenosti čtyři nebo pět coulů, co se stalo? Moje puška vyžaduje vyladění. Něco není v pořádku. A pokud minu cíl ve víře v Boha, pokud minu cíl být křesťanem… Bůh tě tu ustanovil, abys byl křesťanem. Jestliže odbíháš na jednu stranu, vrať se a dej se připravit. A jen jedna věc tě může připravit a to je Písmo. Duch Svatý v Písmu tě připravuje, navede tě znovu přesně do terče. To souhlasí.

67 Nyní se chystáme studovat Jeho Slovo. Štěpán řekl ve Skutcích 7. A rovněž v… Přečtěme si to, mluvíme nyní o, mluvíme o Božím Chrámu. Tak tedy, Štěpán řekl. Ohledně toho… Být živým Chrámem živého Boha. Štěpán řekl v 7. kapitole Skutků: A tuším, že my… Ve Skutcích 7, počínaje 44. veršem:

> ***Naši otcové měli na poušti stánek svědectví, jak nařídil Ten, který řekl Mojžíšovi, aby ho udělal podle vzoru, který viděl.***
>
> ***Ten také naši otcové převzali a vnesli do… s Jozuem do panství pohanů, které Bůh vyhnal před tváří našich otců. Tak to bylo až do dnů Davida,***
>
> ***který v Božích očích nalezl milost a prosil, aby mohl najít stánek Bohu Jákobovu.***
>
> ***Ale dům mu postavil až Šalomoun.***

Nejvyšší však nebydlí v chrámech udělaných rukama, jak říká prorok:

‚Nebe je mi trůnem a země podnoží mých nohou. Jaký dům mi postavíte‘, praví Pán, ‚a jaké bude místo mého spočinutí?‘

68 Nyní v tom… Nyní, „chrám,“ to je samozřejmě místo, kam si jdeme odpočinout, občerstvit se a tak dále, jako odpočinutí ve spánku a tak dále. A teď, k Židům 10 a 5. verš, Pavel to uvádí.

Proto, když přichází na svět, říká: „Oběť…“ *(to je Kristus)* ***… Oběť ani dar sis nepřál, ale připravils mi tělo;***

69 Čím je nyní Chrám? Jakýmsi Tělem, Bůh přebývající v Těle.

70 Bůh jednou tam vysoko, když On sestoupil na tu horu, kdyby se i nějaký býk nebo nějaká kráva dotkla hory, museli být usmrceni. Bůh je svatý.

71 Minulého večera, když Andělé zakrývali Své tváře. Svatí Serafínové mající svaté tváře, Oni nevědí, co znamená hřích, a museli zakrývat Své tváře v Přítomnosti Boží; zakrývat v pokoře Své nohy.

72 Nu, svatý Bůh nemohl přehlížet hřích, a tak se nic nemohlo dotknout hory, kde se nacházel Bůh.

73 Potom byl Bůh učiněn tělem a přebýval mezi námi v podobě Ježíše Krista, Svého Syna, Svého stvoření. A potom ten Syn dal Svůj život a buňka Boží Krve byla rozlomena, aby se Život té Krve mohl vrátit k nám.

74 Skrze tuto Krev jsme očištěni. A nyní, naše krev, náš život, který přišel následkem pohlavního života a žádosti, přivedl náš život na svět. Krev Ježíše Krista nás očišťuje, mění naši přirozenost sesláním Ducha Svatého na nás; potom se stáváme k podobenství Božské přirozenosti Boha, stáváme se místem přebývání pro Boha. Ježíš řekl: „V ten den poznáte, že Já jsem ve svém Otci, a Otec ve Mně; a Já ve vás a vy ve Mně.“ Vidíte?

75 Poznáte, jak Bůh přebývá ve Své Církvi. Církev by měla nyní zaujímat místo Krista, pokračovat v Jeho službě. „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on. Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte; neboť budu s vámi, ano ve vás, až do skonání světa.“ Vidíte? Toto je pokračování Jeho díla.

76 Tak tedy; Bůh; či Bible zde říká, že. Štěpán mluvil o Šalomounově chrámu: „Nejvyšší však nebydlí v chrámech udělaných rukama, jak říká prorok: ‚Nebe je mi trůnem a země podnoží mých nohou. A jaké bude místo mého spočinutí?' ‚Neboť jsi mi Ty připravil Tělo.'" Amen. Vskutku tak.

77 „Tělo jsi Mi připravil." Bůh přebývá v lidské postavě, odzrcadluje sám Sebe v této Bytosti. Dokonalá bohoslužba! Bůh v nás a my Jeho Chrámem, projevující se Bůh. Ó, mohli bychom u toho setrvat, až bychom se zde následkem tepla udusili. Všimněte si, jak Bůh vždy, v každé době, odzrcadluje sám Sebe v člověku.

78 Tak byl Bůh v Mojžíšovi. Podívejte se na něj, narodil se vůdcem; Kristus. Tehdy, když se narodil, bylo tam pronásledování dětí a pokoušeli se jej dostat; to samé bylo s Kristem. A byl tehdy zachráněn; stejně jako Kristus. On byl zákonodárce; tak jak byl Kristus. Mojžíš se vzdálil na čtyřicet dnů, obdržel Přikázání, sestoupil dolů. Kristus šel na poušť na čtyřicet dnů, a když se vrátil zpět, řekl: „Slyšeli jste, že předkům bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš.' Já vám však říkám, že každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci." Vidíte? A všechny ty ostatní věci, ve kterých se Bůh odzrcadlil.

79 Pohleďte na Jozefa, narozen jakožto duchovní chlapec uprostřed hromady bratří. To byli dobří lidé, všichni ti patriarchové. Ale když přišel Jozef, lišil se od nich. Mohl spatřit vidění, vyložit sny, a byl kvůli tomu nenáviděn svými bratry. Pro toto zvláštní dílo, pro které jej Bůh postavil sem na zem, aby je vykonal, byl nenáviděn svými bratry. Vidíte? A to vše ukazovalo na kříž. A pohleďte, byl prodán za téměř třicet kusů stříbra svými bratry. Hodili jej do jámy, aby tam zemřel, jeho bratři. Ale byl z jámy vyzdvižen a šel se posadit po faraonově pravici. A nikdo nemohl přistoupit k faraónovi, který v onen den byl vládcem světa, nikdo nemohl přistoupit k faraónovi, jedině skrze Jozefa. Nikdo nemůže přistoupit k Bohu, jedině skrze Krista. A když Jozef opouštěl palác, předtím, než jej opustil, zněla trouba a lokaj běžel před ním a křičel: „Na kolena! Přichází Jozef!" Nehledě na to, kde jste se nacházeli, nebo čím jste byli zaneprázdněni, nebo jak důležitou věc jste konali; museli jste pokleknout na kolena, dokud Jozef nepřešel.

80 A když jednou zazní Trouba, každé koleno se skloní a každý jazyk vyzná. Když Kristus, náš Jozef, opustí Slávu a přijde, tvoje práce pak ztrácí svou důležitost. Každé koleno poklekne a každý jazyk vyzná, že Ježíš Kristus je Syn Boží. To souhlasí.

81 Ó, jak Jej můžeme spatřovat v Davidovi! Jak David, zavržený král, svržen ze svého trůnu svými bratry, svým vlastním synem, sedí na Olivetské hoře, kráčí na vrch Olivetské hory, pohlíží za sebe na Jeruzalém a pláče; neboť tam jeho vlastní lid; kterému sloužil a vyučoval jej o Bohu, jeho vlastní lid se od něj odvrátil a hodil na něj špínu, plival na něj a posmíval se mu, když tehdy kráčel na horu a byl zavržen. Ó, jak dokonalé znázornění Syna Božího, o osm set let později; zavržený Král, uprostřed Svého Vlastního lidu, seděl na hoře a lkal nad Jeruzalémem jako zavržený Král.

82 Co to bylo? Bůh odzrcadloval sám Sebe v těchto prorocích, odzrcadloval Krista.

83 Potom přišel Jeden, jež byl Boží dokonalostí. To byl Bůh uprostřed nás.

84 A od té doby On odzrcadloval sám Sebe ve Své Církvi na této straně Golgoty. A tak, vidíte, všichni se pokoušíme dostat se do toho místa přebývání, Chrámu živého Boha. Nyní jsou zde někteří lidé…

85 Pozorujeme zde, jak On řekl: „Prvně víru, potom ctnost, umění, zdrženlivost, trpělivost, dobrotu nebo zbožnost a bratrskou náklonnost“ V pořádku. Bratrskou vlídnost a potom přidejte lásku. Dovolte mi to celé přečíst znovu, abychom si byli jisti, že jsme to pochopili. Nyní začneme od 5. verše.

> ***Právě proto tedy vynaložte všechno úsilí a připojte ke své víře ctnost, ke ctnosti poznání,***
>
> ***k poznání zdrženlivost, ke zdrženlivosti vytrvalost, k vytrvalosti zbožnost,***
>
> ***k zbožnosti bratrskou náklonnost a k bratrské náklonnosti lásku.***
>
> ***Budou-li totiž tyto věci při vás a rozhojní se, způsobí, že díky poznání našeho Pána Ježíše Krista nebudete nečinní ani neplodní.***

86 Nyní pro nás Petr něco načrtl, jak se tam můžeme dostat.

87 Chtěl bych říci toto, že jsou lidé, kteří mají část této ctnosti, umění, moudrosti, trpělivosti a tak dále, a nemusí dokonce vyznávat křesťanství. Nyní pouze… vyučujeme nedělní školu. A to se zakládá na pravdě. Jsou někteří lidé, kteří mají část toho a vůbec si nenárokují, že jsou křesťany. Ale to… To není ono. Je to, jako kdyby si kos nastrkal do

svých křídel paví péra a chtěl být pávem. On si dělá pouze ostudu. Raději kdyby zůstal kosem. Vidíte? Když se snaží uplatnit tyto věci, aniž by byl křesťanem, jednoduše vypadl ze svého místa.

88 Je to jako kdyby se planý fík pokoušel plodit jablka. On není s to to učinit, vidíte, i když je to strom. Přesto nemůže plodit jablíčka.

89 Třeba jako mula, která se pokouší vyrobit vlnu, pokouší se stát se ovcí i když je mulou. Vidíte, ona není s to vytvořit vlnu. Nemůže to učinit. Vlna je dar ovce, nikoli muly. Může se sice snažit chovat jako ovce, ale přesto zůstává mulou. Vidíte? A tak může namítat: „Mohu jíst jako ovce. Mohu činit to co ovce.“ A nezáleží na tom; co můžeš činit, musíš být ovcí, abys mohl mít vlnu.

90 Dovolte mi na chvíli se tu zastavit: Ovce nevytváří vlnu. Ona má vlnu, neboť je ovcí. Spousta lidí se snaží říci: „Dobře, pokusím se být dobrý. Pokusím se o to.“ Nic nevytváříš. Ne, to není možné. Ovce nedělá, nežádá se na ní, od ní se neočekává, že vytvoří vlnu. Nýbrž že na ní naroste vlna, a to proto, že to je ovce.

91 A jsi-li křesťanem, potom jednoduše přinášíš ovoce Ducha. Ty je nevytváříš. Pokoušíš… Nesnažíš se to vytvořit. Nečiníš ze sebe něco, co nejsi. Stal ses pouze tím, čím máš být, a to něco se o sebe stará. Slyšeli jste lidi, kteří říkali: „Dobře, chci ti říci. Připojil jsem… jsem se k církvi. Měl bych přestat lhát?“ Nu, snažíš se znovu něco vyrobit. To není možné, není zapotřebí, aby ses o to snažil, stejně tak se mula nemůže přimět přinést vlnu. Nemůže.

92 Nebo třeba sup, který se pokouší jíst s holubicí, sup se pokouší- sup se pokouší být holubicí. Představte si káně, které si říká: „Víte co, jsem holubice,“ a nastrká si na sebe několik per a říká: „Hleďte nyní, vypadám jako…“ Vidíte? Ono by tím naprosto ztratilo svůj tvar. To je člověk, který vyznává, že je něco, ale není. Vidíte, nemůžete to činit.

93 Nemůžete říci: „Hleďte, měl bych mít ctnost, a proto budu mít ctnost. Měl bych žít pobožně, a proto se o to pokusím.“ Tedy, pokoušíš se pouze nastrkat péra. I když jsou třeba v tvém dosahu, ale nemůžeš tato péra nastrkat do nesprávného ptáka. Vidíte? To prostě nebude fungovat. A to pouze ukáže jakým pokrytcem tento pták je. Vidíte? Můžeš si představit káně, které se pokouší vzít několik holubích pér a říci: „Hele, koukejte, jsem holubice.“? Vidíte? Vždyť přece všichni víme, že je to káně. Vidíte? Vidíte? V tom to vězí. Můžeme poznat, že je to káně.

94 Nu, tak je to s pokusy o vytvoření křesťanství. To není možné.

První věc, kterou musíš učinit, je znovuzrození. Musíš se změnit. Vidíš? A když se změníš, staneš se novým stvořením. Nu, nyní jsi v pořádku, nyní. Vidíš? Nu, nemusíš se starat o péra, když se znovuzrodíš, bude o ně postaráno. Ano pane.

95 Vždy jsem říkával. Vezmi nějaké prase, vydrhni je, obleč je do obleku, nebo spíše do smokinku, a pusť je ven; půjde se rovnou válet do bláta. Neboť, vidíte, vůbec mu to neprospěje. Je to prase. To je jeho přirozenost. Válení se, to je jeho přirozenost. Musíte změnit jeho přirozenost, a o ten zbytek bude samo postaráno.

96 Nyní si všimněte. Musíte se narodit znovu, to znamená změnit se. Musí být změna.

97 Říkáte: „Dobře, bratře Branhame, znám tam jistou ženu, jakže, ona ještě neučinila nic zlého. Je to dobrá žena. Nebo ten-a-ten muž, je to dobrý muž. On nikdy nic neprovede. On nikomu neublíží.“ To neznamená vůbec nic. To z něj může udělat dobrého souseda, ale on není křesťanem, dokud se znovu nenarodí.

98 Ježíš řekl: „Jestliže se někdo nenarodí znovu,“ Svatý Jan 3, že, „nemůže ani spatřit Boží Království.“ Nu, to znamená, vidět, to znamená „porozumět.“

99 Hledíš na něco a říkáš: „Nevidím to.“ Tím míníš, že tomu nerozumíš.

100 Člověk nechápe, proč lidé křičí. Člověk nemůže pochopit, proč se změní jazyk lidské bytosti a ona začne mluvit v jiných jazycích. Tělesný člověk nemůže vidět, jak se Boží sláva zmocní lidských očí a ty spatří vidění a řeknou člověku o jistých věcech, a co má činit; sdělí věci, které se mají stát, které se mají uskutečnit, jak to i pro nás učinil Pán během minulého večera. Vidíte? Vidíte? Tělesný rozum se to snaží pochopit. „Tak dobrá, co on vlastně učinil? Nebo jaký je v tom úskok? Jaký trik na to použil?“ Když vidí člověka, který mluví v jazycích, oni řeknou… a někdo vykládá a sdělí přesně nějakému údu Těla, čeho se dopustil a čeho se neměl dopustit. Vidíte? Vidíte? Oni si myslí, že v tom je nějaký úskok. „Mezi nimi je nějaká dohoda.“

101 Oni to nejsou s to pochopit, dokud se tento člověk nenarodí znovu. Potom, když se narodí znovu, pak souhlasí s obecenstvím, neboť je novým stvořením. Tento starý nedůvěřivý, pochybující charakter, který měl, je mrtev. Nyní je novým stvořením. Tak tedy vidíte, nemusí k tomu nyní nic přidat, neboť to bude přidáno automaticky.

102 Všimněte si, musíte se znovu zrodit. A když jste znovuzrozeni, nemůžete být znovuzrozeni bez víry. To souhlasí. Tak, vidíte, na tomto mém nákresu zde, zde mám základ, víra je základem toho všeho. „Bez víry je však nemožné se mu zalíbit, neboť ten, kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že těm, kteří ho pilně hledají, dává odplatu.“ Vidíte? On musí být. A když jsi skeptický vůči Bibli, jsi-li skeptický vůči tomu, že je Slovo pravdivé, raději se k tomu nepřibližuj, dokud tomu nejdříve neuvěříš.

103 Co je hřích? Nevíra. Jsou pouze dva prvky, které ovládají lidskou bytost. Je to buď pochybnost nebo víra, jedno nebo druhé. Jsi podroben jedné z těch věcí, která ovládá tvůj život. Záleží na tom, kolik máš víry, jak vysoko se můžeš povznést.

104 Ale nejdříve zde musí být víra. Dovolte mi chvíli setrvat u tohoto základu. Nu, víra je to, čemu musíš věřit. Co je víra… „Víra je podstata věcí, v něž doufáme.“ Totiž, jestliže máš víru, pak to už máš, neboť to je ve víře zjeveno. „Víra je podstata věcí, v něž doufáme,“ Židům 11, vidíte, „důkazem.“ Co je to? Jaký je to důvod? Svatý důvod.

105 A proto, když říkáš: „Bratře Branhame, věřím, že Bůh je lékařem.“ Dobrá, jestliže tomu věříš a přijímáš Jej jako svého lékaře a nelžeš, nýbrž skutečně věříš, že Jeho ranami jsme byli uzdraveni, potom tě od toho nemůže nic odvrátit. Tato věc je vyřešena. Nu, můžeš mít důvěru a vyhýbat se tomu, vyhýbat se onomu. Ale máš-li víru, pak to víš, neboť to je důkazem. Už to vlastníš. Byl jsem…

106 Kolik z vás dnes ráno slyšelo Orala Robertse, když kázal dnes ráno, Oral Roberts? Já jsem jej slyšel, jak řekl něco na ten způsob, že existuje víra, osvobození, modlení modlitbou víry za osvobození. On řekl: „Zkontaktujte se pomocí doteku s rádiem, mějte kontakt skrze dotek s něčím za účelem…“ Ten muž to činil za tím účelem, aby lidé měli něco, na co mohou položit své ruce. Něco, o čem nohou říci: „Nyní to mám, neboť on mi řekl, abych se dotkl rádia. Mám to.“ Vidíte? Nu, to souhlasí. Ale opravdová ryzí víra se nemusí dotýkat žádné takové věci. Nu, neodmítám bratra Orala, nikoli. On koná veliké dílo a je to zbožný muž a já sám hodně přemýšlím o Oralu Robertsovi. Škoda, že nemáme takových lidí víc.

107 Ale chci říci, že víra nepotřebuje nic. Vidíte? Víra věří Božímu Slovu. Víra přichází skrze „dotek“? Nikoli. „Víra je tedy ze slyšení a slyšení skrze slovo Boží.“ V tom je zakotvena. Zde to máte. Vidíte? A víra, jak jsem řekl, nezná vzdálenost. Víra je právě nyní. Víra je zde. Třeba, jestliže tu je někdo…

108 Toto malé dítě, nedávno. Tato maminka, které to řekla sestra Kiddová a ti další, která měla to nemluvně, jehož střeva byla venku a nebyl tam žádný průchod konečníkem, aby mohl odcházet pokrm. Nu, když tato paní uslyšela sestru Kiddovou a ty ostatní, jak svědčili, uvěřila, že pokud bude moci vejít ve styk a já se pomodlím za to dítě. A teď, vidíte, jak Bůh sám dává lidi…

109 Někteří z nás mají s Bohem tak skutečné prožití, že se Bůh stává, jakoby sem chodil, jakoby promlouval s bratrem Nevillem nebo s nějakým vaším známým. A někdy žádáme tyto lidi, aby se za nás modlili. Tak jsme povinni činit. Potom, máme-li víru, že ten muž, ta žena; nechť je to kdokoli, kdo se za nás modlí, že on promlouvá s Bohem, potom naše víra je pevně uchopena. Je sevřena. Je to vyřízeno.

110 Zde. Tento Říman se šel setkat s Ježíšem. A řekl: „Pane, nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu. Já nejsem hoden. A já ne… Já se necítím být hoden. Ale“ řekl, „můj syn je velice nemocen. A Ty jen řekni slovo a můj syn bude uzdraven.“

111 Co to bylo? Vzdálenost nehrála žádnou roli. Vidíte? Protože Bůh je všude přítomen. Bůh je všemohoucí. A všude, kde je Bůh; je všemohoucnost. A všudypřítomný Bůh, to působí, že Bůh je všude, všude kolem. Vidíte? Bůh je stejně veliký v Německu, ve Švýcarsku, dole v Africe, zrovna v tomto okamžiku, stejně tak jako je zde. Ó! Tak je to.

112 Proto řekl: „Nejsem hoden, abys vešel pod mou střechu, ale řekni pouze slovo.“ Co to znamená? To byla římská víra. On tomu věřil.

A Ježíš řekl: „Jdi. Tvůj syn žije.“

113 A cesta mu trvala dva dny. A následujícího dne, předtím, než se vrátil domů, potkal některé ze svých služebníků, kteří přicházeli. A oni řekli: „Tvůj syn žije.“

114 A tento Říman byl tak vzrušen, že řekl: „Kdy se mu začalo dařit lépe? V kterou část dne?“

On řekl: „Asi v jedenáct se mu začalo dařit lépe.“

115 A Říman poznal, že to byla přesně ta doba, kdy Ježíš řekl: „Tvůj syn žije,“ a tak uvěřil. Amen.

116 Všemohoucí, všudypřítomný, vševědoucí, neomezený, to je Bůh. A tak, když telefonovali a řekli: „Modli se!“ To vchází ve styk! A vaše

víra přivede Boha. To je věc, která přivede modlitbu a Boha společně na scénu. Modlitba! Víra mění věci odsud sem. Přivádí je dohromady.

117 „Řekni Slovo. Nepřeji si nic, krom toho, abys vyřkl Slovo, a všechno bude v pořádku.“ Vidíte, On tam nemusel být. „Jen řekni Slovo.“ Proč? Bůh je všude přítomen. On je všemocný. On je stejně tak silný ve spodní části světa jako v horní části nebo na opačné straně světa. On je Bohem. „A není zapotřebí nic víc, kromě toho, aby bylo vyřčeno Slovo,“ řekl.

118 A teď, víra udělá to další. Víra učiní to další. A tak musíš mít víru jako základ. Celé křesťanství, všechno čím jste, všechno, čím kdy budete, se zakládá na víře v Slovo. Z toho důvodu věřím Slovu. Vidíte?

119 Nemohu upnout svou víru na žádnou jinou věc. Kdybych ji měl upnout na církev, na kterou církev bych ji měl upnout: katolickou, luteránskou, metodistickou, baptistickou, letniční? Na co bych ji upnul? Nevím. Oni všichni váhají a tak dále, uhýbají z linie a všechno možné.

120 Ale, když mou víru upínám na Jeho Slovo, pak je, to zakotveno. Nikdo To nevykládá. Zde To je: TAK PRAVÍ PAN. Potom tomu věřím. Toto je základ.

121 Znamenitý malý lékař, zde dole ve městě, můj přítel, doktor Sam Adair. Byli jsme spolu jako kluci. Všichni znáte Sama. A on mi řekl, on řekl: „Bille…“ Potom, když přišlo toto vidění, ve kterém mu bylo sděleno, kde si postaví své sídlo, jak bude vypadat. Můžete jej někdy navštívit a zeptat se, zda je to pravda. Dva nebo tři roky předtím, než se to stalo, řekl jsem mu, kde to bude. Řekl jsem: „Zabereš téměř celý městský blok.“ A mezi ním a tou věcí, že byla pouze jediná věc, totiž to rehabilitační sídlo. Doktor Adair dostal ten zbytek a lékárnu. To je vše. Doktor Adair to přesně naplnil, toto vidění. Vzhledem k tomu místu, o kterém řekl: „Na to nemůže nikdo sáhnout pětadvacet let. To je rozhodnutí soudu.“

122 Řekl jsem: „Doktore, Pán ti to dává pro tvou pokoru.“

On odvětil: „Já nejsem dobrý.“

123 Řekl jsem mu: „Jsi želva. Máš vnější schránku, skořápku, ze které hledíš na své přátele, ale uvnitř jsi opravdový chlap. Vyjdi ven z této schránky.“ Řekl jsem: „Bůh ti to dává.“

124 On řekl: „Nikdy jsem o tobě, Billy, nepochyboval, ale o tomto musím pochybovat.“

Řekl jsem: „Jdi do své kanceláře.“ A tak šel.

125 Následujícího rána mi telefonoval a řekl: „Asi z toho zmrznu.“

126 Řekl jsem: „Co se děje?“ To byl červenec. Řekl jsem: „Co se s tebou děje, doktore?“

127 On řekl: „Zrovna jsem koupil to místo, Billy. Včera večer měli ohledně toho schůzi v Bostonu a právě dnes ráno jsem toto místo koupil.“

Řekl jsem: „Vždyť jsem ti to říkal.“

128 Jednou jsem tam byl a promluvil jsem s ním. Když mi puška explodovala to tváře… On řekl: „Představ si, řekl jsem to tisícům lidí, kteří sem takto přicházejí.“ Co to je? Nu, když Bůh něco řekne, pak se to musí stát.

129 Včera večer přišli někteří přátelé. Slyšeli o tom vidění karibu, který měl paroží čtyřicet dva palců a medvědu grizzlym se stříbrnou hřívou. Nevím, kdo z příchozích do mého domu by si to nepřál vidět. Řekl jsem: „Zde je to měřící pásmo. Prohlédněte si paroží.“ Slyšeli jste, jak to bylo řečeno předtím, než se to stalo. Vidíte? Proč? Když Bůh něco řekne, musí se to stát. Naprosto jistě, má to základ.

130 Tak tedy, zde je plán spasení. A potom, když se Jeho vidění naplní, přesně tím způsobem, jak bylo řečeno, a zdejší církev ví, že je to pravda, co potom s Jeho Slovem. Vidíte? To je jistější než vidění. Jestliže vidění nesouhlasí se Slovem, potom to vidění je špatné. Ale Slovo je na prvním místě, neboť Slovo je Bůh. Vidíte? Tak, On je všudypřítomný. On to zde řekl a v Kanadě to uskutečnil. Amen. Vidíte, On je všudypřítomný. V pořádku.

131 Nejdříve se musíte znovuzrodit. A potom jste znovuzrozeni a máte víru; věříte Slovu. Dokud nejste znovuzrozeni, budete proti tomu namítat. Pokud se přikláníte k náboženství, a máte jen jakési malé lidské poznání, že jste povinni činit dobře, nebudete nikdy moci souhlasit se Slovem Božím. Nebudete moci. Musíte se znovuzrodit. A znovuzrození, to je výsledek víry. V pořádku. Potom, když máte víru, toto zde, v-í-r-a, víra, jste v pozici, kde můžete růst.

132 Tak tedy, mnozí lidé přicházejí k oltáři a modlí se a říkají: „Pane, promiň mi.“ A dostává se jim nádherného prožití posvěcení. Je to pro ně nádherná doba, přicházejí k oltáři a křičí. Potom se vracíte a říkáte: „Požehnán buď Bůh, mám to.“ Ne, to je jen začátek, dostal ses na místo růstu. Ještě nemáš nic. Vidíš? Jediná věc, kterou jsi učinil,

položil jsi základ.

133 No, ty chceš stavět budovu, děláš základy, říkáš: „Chlapče, už to mám.“ Vidíš? Máš základy, na které budeš stavět svůj dům. Nyní budeš stavět dům.

134 To je právě ta věc dnes ráno, kterou bychom se měli zabývat. V pořádku. Dům, nejprve ten základ. Co je základem křesťanství? Víra v Boží Slovo. To je tvůj základ. Potom začíná růst. Potom se dáš do práce, začínáš k tomu základu přidávat.

135 Tak tedy, jelikož se jedná o dům, vztyčuješ stojky a vše ostatní. Bratr Woods a někteří z těch truhlářů a stavitelů, kteří jsou zde, by nám mohli říci, jak stavět dům. Vidíte? Ale já se vám chystám říci, jak stavět váš duchovní dům, ve kterém může přebývat Bůh. On chce přebývat v tobě. On tě chce mít podobného Sobě. On si přeje, abys odzrcadloval, spíše byl odzrcadlením Jeho Bytosti.

136 Víte, v dávných dobách, kdy zušlechťovali zlato, předtím, než měli tavicí pece a mohli je slévat, lidé je tepali, tepáním odstraňovali špínu, železo a měď a všechen kal, jen tepali a obraceli a znovu tepali. Indiáni to činí ještě dnes, tepou zlato, oni je tepají. Víte, jak mohli poznat, že železo je pryč a všechna špína a kal a struska je pryč? Když ten, kdo tepal, mohl spatřit vlastní podobu, zrcadlit se v tom jako v zrcadle. Jakmile to odzrcadlilo toho kovotepce, bylo to dost čisté a zářící.

137 Stejně tak to činí Bůh. Vezme zlato, které najde někde v zemi a tluče do něj pomocí Ducha Svatého, převrací je na rub a znovu a znovu a tluče, dokud (On neobdrží) On neuvidí, jak se v tom zrcadli. [Bratr Branham osmkrát tleská rukama, zatímco vyslovuje toto souvětí - vyd.]

138 Toho bychom měli docílit, odzrcadlit Syna Božího. A nyní bychom měli konat jeho skutky. On řekl: „Kdo věří ve Mne…“ Svatý Jan 14,7: „ Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Začínáte odzrcadlovat skutky Kristovy.

139 Ale mnozí z nás se snaží konat skutky Kristovy předtím, než je odzrcadlení Kristovo v nás. A v tom je potíž. Vidíme, jak se to děje. Jste si toho vědomi. Vím to i já. Vidíme ta klopýtnutí podél cesty. Jsme svědky těch hromad odpadků, těch kazatelů, křesťanů, jak se kupí podél cesty, je to z toho důvodu, že k tomu nepřistupují správně.

140 Z toho důvodu jsem dnes ráno zde, pokouším se vyučovat tuto

malou církev a rovněž sebe, jak bychom se mohli stát místem přebývání živého Boha. Kolik z vás si to přeje? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Místo přebývání živého Boha!

141 Nyní je zde, co činíme. Co je ta první věc? Mít víru a být znovuzrozeni. To je položení základu.

142 Potom, když uděláme základ, ta druhá věc je, přidat k vašemu základu. „Přidejte k vaší víře,“ říká zde Petr. Přidejte k vaší… Zaprvé máte víru, potom přidejte k vaší víře ctnost. To je další sloup. Nejprve, nandejte váš základ, víru. Potom k vaší víře přidejte ctnost.

143 Nu, právě v tomto bodě mnohý z nás klesá. Ano, pane. Ano. „Přidejte ctnost k vaší víře.“ To neznamená panický život, víte, jako muž se ženou a tak dále. To s tím nemá nic společného.

144 Bible říká, čteme o tom v Knize Lukáše, kde je řečeno: „Moc vycházela z Něho.“ Souhlasí to? [Shromáždění odpovídá: „Amen.“ - vyd.] Pokud máme být jako On, musíme tedy mít ctnost. Musíme to mít, abychom byli jako On. První píseň, kterou jsem si z chvalozpěvů, jedna z největších, oblíbil, byla: Být jako Ježíš. Dobře, pokud mám být jako Ježíš, musím mít ctnost a kanál, kterým může protékat ze mě k lidem, neboť moc vyšla z Něj k lidem. Protože: „Moc z Něho vycházela k lidem.“ Ctnost! A předtím, než se může uvolnit, musíte ji nejdříve mít. Jestliže ji nemáte, pak nemůže vyjít ven. Není tam nic, co by mohlo vyjít ven.

145 Co kdyby se někdo pokoušel načerpat z nás ctnost a vrátil se mu šek „není krytí“? Vidíte? Ne, ne, není zde z čeho načerpat, šek je vrácen. Někdo na tebe hledí jako na křesťana a zítra tě vidí, jak řádíš jako hříšník, z toho se nedá načerpat moc ctnosti. Vidíte? To souhlasí.

146 Ctnost se musí nacházet v nás. A dokud tuto ctnost nemáme… A když ji budeme mít, můžeme ji přidat k naší víře. Toto je další část základu. Nu, nejprve musíte mít víru. Samotná víra toho však nedocílí. Musíte mít… Petr říká: „K vaší víře přidejte ctnost.“ Musíte mít ctnost za tím účelem, abyste ji přidali k vaší víře.

147 Potom tedy, můžete ji nemít z toho důvodu, že mnohé církve dnes učí, že ona není zapotřebí, nebo že ty dny už pominuly. „Nemusíš to mít. Stačí, když se připojíš k církvi. Vskutku, tyto dny už pominuly.“

148 Ctnost, každý ví, co slovo ctnost znamená, vidíte, a my to musíme mít. Jestliže z Něj vyšla moc za tím účelem, aby byla uzdravena nemocná žena, On očekává tu stejnou moc ve Své Církvi,

neboť On byl naším vzorem. A jestliže On měl ctnost, kterou dával lidem, očekává, že i my budeme mít ctnost, kterou dáme lidem. A co vlastně ctnost je? Ctnost je síla, moc.

149 Někteří lidé vůbec nevěří v moc Boží. Oni říkají: „To je minulost. Stačí, když se necháš zapsat do seznamu členů, dej se pokropit nebo ponořit, pokřtít nebo ještě něco. A to ti stačí."

150 Ale Petr zde řekl: „Přidejte ctnost." Nu, Petr mluví o stavbě Božího domu, vidíte, Chrámu Božím, a určuje jedno místo. A potom, když máte ctnost, musíš mít… Potom, když máte víru, musíte ji spojit s ctností. To souhlasí. Měj ctnost pro celý svět.

151 Tuším, že jsem asi před dvaceti lety kázal kázání o kazateli panu Lilie. Pastoru Lilie. Vzal jsem to z textu Slova, kde Ježíš říká: „Pomyslete na polní lilie, jak rostou. Nepracují ani nepředou, ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vší své slávě nebyl oblečen jako jedna z nich."

152 Pohleďte na lilii. Pochází z bahna. A každou minutu svého života musí těžit ze země. Vidíte? A co se děje s tou ctností kterou čerpá? Ona ji rozdává. Stává se nádhernou podívanou pro obdivovatele. Otevírá svůj med pro včelu, která přiletí a vezme si svůj díl. Neposteskne si. Ona to obdržela proto, aby to dala. Co kdyby přiletěla včela; není krytí, není medu? Malá včelička by zavrtěla hlavičkou a řekla: „Co je to za lilii?"

153 Co bude s člověkem, hledajícím spasení, který přijde do kostela, kde se věří, že dny zázraků jsou už minulostí?

154 Jak jednou řekl Jack Coe. Přišel do restaurace a vzal veliké menu; začal to číst, steak s kostí, a tak dále. Řekl: „Dám si steak s kostí."

„Nu, to bylo pro včerejšek. Nemáme to."

155 Nezbývá nic; než položit menu na stůl a jít pryč, vidíte, to souhlasí, protože stejně nemají nic k jídlu. A proto jít raději někam do restaurace, kde něco k jídlu mají.

156 A duchovní člověk, který roste, potřebuje něco jíst. To je Slovo Boží. Věřím každému Jeho Slovu.

Bůh rozprostřel stůl, kde krmí svaté Boží,
zve Své vybrané lidi: „Pojďte jíst."
Krmí je Svou manou, On uspokojí každou potřebu,

ó, je to milé, večeřet stále s Ježíšem.

157 To souhlasí. Ano, pane: Ona to má. Církev to má; Církev živého Boha je stavěna v toho dokonalého muže poznání Kristova. Tak tedy, musíte mít ctnost.

158 Řekl jsem, někdo si najednou bude chtít dopřát vůni. On není sobecký. On má tuto vůni. Předtím, než může vydávat vůni, musí ji mít. Předtím, než můžeš dát med, musíš jej mít: Předtím, než můžeš ukázat nádheru, musíš ji mít.

159 Předtím, než můžeš dát ctnost, musíš ji mít. A tak přidej ke své víře ctnost. Amen. Rozumíte? Mohli bychom u toho setrvat dlouhou dobu, ale náš čas běží kupředu. Přidejte ke své víře ctnost. Tak tedy, nejprve víra, potom ctnost.

160 A potom, za třetí, přidejte umění. Umění, nu, to neznamená světské umění, neboť to je u Boha bláznovstvím; ale umění posuzovat, posuzovat (co?) dobré a špatné. Jak můžeš potom posuzovat, pokud nemáš křesťanské umění spolu se svou ctností a vírou? Posuzuješ, zda Slovo je správné nebo špatné. A jestliže můžeš odložit stranou všechna věrovyznání a pověry, vše o čem tvrdíš, že jsi toho docílil, potom máš umění, že tomu věříš, Bůh nemůže lhát. „Ať jsou slova každého člověka lež, ale Moje jsou pravda.“ Vidíte? Nyní se vám dostává umění. To je nejvyšší umění. Nemusíš mít čtyři hodnosti v nějaké koleji nebo něčem takovém, abys to vlastnil, neboť všechny tyto ctnosti jsou ti dány Bohem a jsou položeny na základ tvé víry, abys mohl dorůst do plné postavy opravdového živého muže Božího. Ano, pane.

161 Přidejte, přidejte umění, protože, umění Jeho Slova. Musíte věřit tímto způsobem. Takto, dnes musíte věřit, že… souhlasit s tím, že dny zázraků nepominuly. Umění, že to, co Bůh řekl, je mocen i naplnit.

162 Abrahám tomu věřil. A když mu bylo sto let, nezachvěl se ohledně zaslíbení v nevíře. Pohleďte… [Prázdné místo na pásku - vyd.] Pohleďte, jak směšně to Slovo vypadalo. Máme zde stoletého muže, který očekává dítě, které se má narodit do jeho rodiny z devadesátileté ženy. Vidíte? Téměř padesát let neschopna rodit, žil s ní od doby, kdy byla ještě mladou dívkou, možná dospívající. A zde je on, pramen jeho života vyschl. A Sářino lůno je mrtvé. Všechna naděje je ta tam, co se týče naděje. A přece, proti naději uvěřil v naději, neboť měl umění, že Bůh byl s to dodržet vše, co On zaslíbil.

163 Nu, když budeš mít něco takového, potom to přidej ke své víře.

Máš-li pravou ctnost, přidej to ke své víře. Když vyjdeš na ulici, žij jako křesťan, jednej jako křesťan, buď křesťanem, přidej to ke své víře. Když máš umění…

164 Řekni: „Dobře, nevím, jestli tento výrok Písma je pravdivý.“ Nu, zde máme Skutky 2,38, nevím, jak s tím správně zacházet, 28,19. V pořádku. Nepřidej nic, neboť To ještě nemáš. Vidíš? Co tedy učiníš? Jelikož ještě nemáš dost umění o Bohu, že Bible si neprotiřečí. Nech to být. Víc o tom nemluv. Vidíš? Nech to být.

165 Ale, když uvidíš, že si Písmo neprotiřečí, že to můžeš říci, a můžeš to spatřit díky Božímu zjevení, že celé Slovo je psáno v tajemstvích, a že pouze Boží umění to může zjevit; když to vlastníš a můžeš říci, zdůraznit každé Slovo Boží svým „amen,“ potom to přidej ke své víře.

166 O, brzy se staneš hezky dobrým mužem. Vidíš? Jdeš nahoru, viď. Pomocí čeho? Víry, potom ctnosti, potom umění. Vidíš, jak se buduje tento muž? Můžeš vidět, že tomu nelze nijak uniknout. To je cesta, jak se stát plnou postavou Kristovou. Ano, pane.

167 Posuzovat, posuzovat správně. Posuzovat, zda je to správné nebo špatné, věřit Božímu Slovu. Posuzovat, zda je to správné nebo špatné, mám-li sloužit nějakému vyznání víry nebo sloužit Bohu. Posuzovat, zda to je správné nebo špatné, mám-li být znovuzrozen nebo se připojit k nějaké církvi. Potom začínáš. Posuzuješ-li správně, když kazatel řekne: „Dny zázraků minuly.“ Bible praví: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Nu, čemu budeš věřit?

168 Když řekneš: „Chopím se Boha.“ Nu, neříkej něco jen tak na oko: „Nu, chopím se toho,“ čiň to ze srdce. Ale něco se v tobě, tvoje víra, protlačuje. Je to tak. Tvoje víra říká: „Vím, že On je ten stejný. Amen. Mohu dosvědčit, že On je ten stejný. Nic ti to nemůže vzít. Vím, že On je pravdivý.“ Amen. Potom to přidej ke své víře. Polož to na základ. Jdeš nahoru, jdeš naproti Království. Dostal ses nyní na to místo. V pořádku.

169 Nu, další věc, kterou ti řekne kazatel a mnozí lidé: „Tyto věci, které jsi četl v Bibli, byly pro jinou dobu. Nu, řeknu ti proč. Neboť tyto věci nám dnes nejsou zapotřebí. Nejsou nám zapotřebí. Vidíš? Nemusíme. Nemáme tyto věci praktikovat, Božské uzdravení. Nepraktikujeme mluvení v jazycích v církvi, abychom udrželi v církvi řád. Neděláme to.“

170 K tomu se vrátíme. Mám zde o tom poznamenáno místo Písma,

zda to nyní máme nebo nemáme činit.

171 Ale říkáš: „Nevím. Snad to dnes nemáme dělat. Myslím si, že jediná věc, kterou bychom měli činit, je ta, abychom se učili správně vyslovovat před publikem. Měli bychom si nechat udělat psychiatrický test našeho rozumu a zjistit, jestli jsme schopni vystupovat, zda naše IQ je dostatečné, abychom to mohli dělat, a tak dále a tak dále. Myslím si… A máme největší shromáždění. Postavili jsme naše organizace."

172 My nestavíme organizaci. Nejsem dnes ráno zde za tím účelem, abych budoval organizaci. Kristus mě neposlal budovat organizaci. Kristus mě poslal budovat jednotlivce v postavu Ježíše Krista, aby mohli být motorem a místem přebývání Ducha skrze Jeho Slovo. Skrze Jeho Slovo, rozumíte, budovat jednotlivce do toho stavu. Nikoli přestavět organizaci na větší denominaci, nýbrž budovat jednotlivce jakožto syny a dcery Boží. To je ta představa. Vidíte? Přidejte ke své víře ctnost; k vaší ctnosti přidejte umění. Dobře, nyní se blížíte k určitému místu.

173 Nu, když začnou namítat: „Dobře, nemusíme to pro dnešek přijímat." Musíte. To musí být.

174 Písmo nemůže lhát. „A výklad žádného Písma nezáleží na lidském rozumu," jak praví Bible. Věříte tomu pouze tak, jak tam stojí psáno. Vidíte? Musíte mít tyto věci. A jediná cesta, na které jich můžete dosáhnout, je, získat do vlastnictví umění nebeského původu. A umění nebeského původu potvrdí Slovo. Vidíte?

175 Musíte tomu věřit, ne dělat, že tomu věříte. Nic z toho není, dělat víru, vidíte, když se pokoušíš říci: „Vlastním to." Nebuď kosem, který si do sebe strká paví peří, neboť to peří stejně vypadá. Ono tam nenarostlo přirozeně. Je tam pouze nastrkané.

176 Uvažuji nyní o tom, co zde David řekl, v 1. Žalmu: „On bude jako strom štípený při tekutých vodách." Víte, je rozdíl mezi štípením a zastrčením. Jako třeba starý dub, byl zasazen, proplétá kořeny dolů, dokud se pevně neuchytí. Malý proutek, který zapíchneš do země, vůbec nevíš, co se s ním stane. Nemá kořeny. Nemá základ. Vidíte?

177 Je na tom stejně jako lidé přicházející ze semináře nebo něčeho takového, vidíte. Nemají to… „Dobře, doktor Ten-a-ten mne vysvětil za kněze." Vůbec nezáleží na tom, co to bylo.

178 Do toho tě mohl zplodit pouze Kristus, vidíš, vidíš, skrze tvoji víru. Vidíte? Do toho jsi obnoven a zrozen. A potom, když jsi do toho

zrozen, je od tebe očekáváno, že k tomu přidáš tyto věci. Pouze je přidávej. Nyní budeme pokračovat dál po této linii.

179 Nyní je ještě jedna věc, která souvisí s tím uměním, o které bychom se měli zmínit, zbožné umění. Vidíte? „Ztratila Bible v těch posledních dnech svůj význam?“ Vidíte, oni, spousta lidí se vám snaží říci, že Bible to nemíní vážně. Jestliže Bůh nade mnou bdí a napravuje mne v mých hříších, a jestliže jsem syn Boží, On to činí. On s tebou jedná tímto způsobem, synové a [Prázdné místo na pásku - vyd.] dcery. Pokud uděláš nějakou špatnost, On tě napravuje. A potom, je-li Bůh tak úzkostlivý, co se týče tebe, že nad tebou bdí a napravuje tě, o kolik víc bdí nad Svým Slovem, které je tvým příkladem, je to On sám!

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh.

A... to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi...

180 To Slovo je zjevením Ježíše Krista, říká to tak Bible, Kristus zjevený ve Svém Slově. A jestliže On bděl nad tebou ve tvých přestupcích zákona, odsuzuje tě za to, o kolik víc On bdí nad Svým zákonem, který odsuzuje tebe! Amen.

181 [Bratr Branham jednou tleská rukama - vyd.] Jdeme dál, chlapče, neříkejte mi takové nesmysly.

182 Věř v ryzí umění Ducha Svatého. Umění Ducha Svatého vždy potvrdí Slovo svým „amen.“ Když narazíš v Bibli na věci, které se ti zdají protiřečit, posaď se a studuj je s modlitbou, tak. A ihned poznáš, že Duch Svatý začne působit. Za chvíli uvidíš, jak se to váže a už to máš. Rozumíte? To je umění.

183 Někteří z nich říkají: „Dobře tedy, Bible říká, že On je včera i dnes tentýž, i na věky.“

184 A církev říká: „V jistém smyslu je On tentýž.“ Ach! Ach! Dostal ses do rozporu rovnou zde. Vidíš? Ne, pane. On je tentýž. Ano, pane.

185 „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Není v něm vůbec žádná nejednotnost. On žije ve Své Církvi a koná ty stejné věci. „Ještě krátký čas,“ jak jsem před chvíli citoval, „Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí, ale vy mě uvidíte. Protože,“ On řekl: „Budu s vámi, ano ve vás, až do skonání světa.“ A opět řekl: „Skutky, které Já činím, i vy činiti budete.“ Opět řekl: „Já jsem vinný kmen a vy ratolesti.“ A ratolest roste výhradně Životem Kmene. Cokoli je v Kmeni, prochází větvemi. Sláva! Tedy: „Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ On

působí Život Ježíše Krista. Amen.

186 Umění; nikoli světské (to uvažuje). Každé světské umění uvažuje. Vidíte? Ale víra neuvažuje. Bůh vám zjevuje, že se stane určitá věc, každý vědec na této zemi vám může namítnout: „To si protiřečí. To se nemůže stát.“ Vy tomu přesto věříte. Vidíte? Ano, pane. Ona neuvažuje. Bible nám říká, abychom „zavrhli uvažování.“ Pomocí víry neuvažujete. Víře není uvažování vlastní. Víra ví, v čem to vězí. Víra jedná. Víra setrvává. Je nepohnutelná. Nic s ní není s to pohnout. Nezáleží na tom, že někdo řekne to, tamto, ono. To jí vůbec nepohne. Ona nadále pevně stojí, čeká, čeká, čeká, čeká. Na tom vůbec nezáleží. Ona prostě stojí.

187 Bůh řekl Noemovi věci, které se měly stát. On tomu uvěřil. Vidíte? Bůh řekl Mojžíšovi věci, které se měly stát. On tomu uvěřil. Bůh sdělil učedníkům určité věci, které se měly přihodit: „Jděte o Letnicích tam nahoru a čekejte.“ Oni stáli právě tam. Ano, pane. V pořádku.

188 A teď, umění, nu, nikoli však světské umění, jedná se o Nebeské umění. A Nebeské umění, vždyť Bůh je pramenem veškerého umění a Bůh je Slovem. Jestliže tedy vlastníš Nebeské umění, věříš Slovu a o všem uvažuješ skrze Slovo.

189 Ten případ s daní, ve kterém se ocitla církev nebo spíše já sám. Jeden z těch mužů mi během jednoho krátkého výslechu řekl. Řekl, já jsem řekl… „Nenaleznou žádný podvod.“ A tak začali…

190 Řekl jsem: „Nu, jestliže na tom není nic špatného, tak proč mne nenecháte na pokoji?“ Vidíte? Vidíte? A pokračoval jsem a zmínil se před ním o některých místech Písma.

191 On řekl, muž obrovské postavy s cigaretou v ruce, řekl: „Pane Branhame, jsem studentem Bible.“

Odvětil jsem: „To rád slyším.“

192 On řekl: „Nu, rád bych se dozvěděl, jaká pověra vás vedla k tomu, že jste pobíral peníze za ty kapesníčky, které jste rozesílal, pověra v modlitby za kapesníčky, které jste rozesílal, tyto ‚pomazané ubrousky‘, jak jim říkáte, ‚ubrousky.‘“ Řekl: „Potom jste za ně požadoval peníze.“

Řekl jsem: „Ne, pane. Nepožadoval jsem za ně peníze.“

A on řekl: „Nu, na základě této pověry.“

193 Řekl jsem: „Říkáte tomu pověra, pane. Před chvíli jste mi řekl, že jste studentem Bible.“

On řekl: „Jistě.“

194 Řekl jsem: „Můžete mi citovat Skutky 19,11.“ Umění! On se v tom sám chytil do léčky, chtěl změnit námět. Řekl jsem: „Citujte mi tedy Jana 5,14.“ Nebyl schopen. Řekl jsem: „Tak Jakuba 5,14.“ Nebyl schopen. Řekl jsem: „Znáte Jana 3,16?“ Vidíte? Umění, chytrost, svět! Ale když…

195 On řekl: „Ale pane Branhame, vy se snažíte obhájit váš případ Biblí. My se to snažíme učinit pomocí zákona této země.“

196 Řekl jsem: „Pane, nejsou zákony této země založeny na Bibli? Potom to bude spravedlnost.“ Amen! Jistě.

197 Umění; nikoli světské. Duchovní umění Slova, vědět, co, řekl Bůh, konat, co řekl Bůh, to souhlasí. Potom, jestliže to vlastníš, a můžeš věřit všem těmto věcem, že On je ten stejný ve všem, že to, co říká Slovo je pravdivé, zdůrazňuješ každé jedno svým „amen.“ Potom to je v pořádku. Přidej to ke své víře. To je v pořádku. Ano.

198 Jestliže se tě někdo snaží přesvědčit, že „Bible byla zbavena síly. Že neexistuje taková věc, jako křest Duchem Svatým.“ Ne. Potom to nepřidávej. To nebude fungovat. To vypadne. Jako když přiložíš hlínu na skálu, to nevydrží. Zhroutí se to.

199 Potom lidé říkají: „Bible dnes není důvěryhodná. Buď nyní opatrný. Nevěř tomu. To nemůže být pravdivé.“ Slyšíme to neustále. Malé rčení: „Bibli nelze důvěřovat.“ Nu, jestliže takto smýšlíš, nepokoušej se to přidat, neboť to nebude fungovat. Celá stavba se hned zhroutí.

200 Ona musí být zděna maltou Ducha Svatého. Tím míním říci, že bude spojena maltou, která to zapečetí. A stejná věc, která to zapečetí… Víte, že…

201 Vulkanizovaná duše vždy vydrží déle než pouze přilepená stará záplata. Jakmile se tato stará záplata v pneumatice ohřeje, hned když se pneumatika ohřeje, třeba rychlou jízdou, hned se to roztaví. Ano, pane. Vidíte?

202 A to je případ mnohých lidí v dnešní době. Oni se pokoušejí přilepit své umění na světské umění nějakým starým pozemským lepidlem, a jakmile přijde zkouška: „Snad jsem byl na omylu.“ Vidíte?

Vzduch se ztratí, vzduch uteče během několika minut. Všechno tvoje pokřikování, poskakování nahoru a dolů, ti nic neprospělo. Lidé tě uvidí znovu v té stejné louži. Vidíš? To souhlasí!

203 Ale, jestliže setrváváš v dostatečně vysoké teplotě Ducha Svatého, způsobí to, že se ty a duše stanete jedním. To je ono! Ty a duše se stanete jedním. Jestliže setrváš, dokud ty a každé zaslíbení Boží se nestanete jedním, potom to přidej ke své víře. Pokud ne, nepřidávej to vůbec.

Říkáš: „Slovo není důvěryhodné.“ Toto nepřidávej.

204 Říkáš: „Tato zaslíbení zde o křtu Duchem Svatým byla míněna pouze pro dvanáct apoštolů,“ jak říkají některé dnešní církve, nepokoušej se to přidat. Jejich vlastní základ je zničen. Vidíš? Jako Uziáš minulého večera, když viděl základ toho muže, kterému důvěřoval, vše se zhroutilo, byl raněn malomocenstvím, neprospělo to. Tak tedy: „Pouze pro dvanáct apoštolů, pouze pro dvanáct apoštolů.“

205 Navštívil jsem jednou večer rodinu bratra Wrighta… myslím, že sedí tam vzadu. Jednou večer tam byl nějaký kněz, kázal jsem, čtyři nebo pět kazatelů spolu. Ten kazatel vstal a řekl: „Nu, drazí lidé, chci vám něco říci. Ó, myslím si, že jste skvělí lidé.“

206 Řekl jsem, jednou jsem řekl: „Ten, který tamhle sedí. Pozoruj.“

207 A tak, Junior Jackson, který je tamhle vzadu, ukončil řeč. A řekl… mluvil o Boží milosti. O, ale!

208 Očekáváním málem neshořel. Vstal a pokoušel se. Řekl: „Nu, chtěl bych říci, že pan Branham, zde přítomný, říkám vám on je antikrist.“ A takto začal celý večer.

209 Někteří kazatelé začali… Řekl jsem: „Počkejte chvíli. Neříkejte nic, bratři. On je sám a nás je hodně.“ Řekl jsem: „Nechte jej na pokoji. Postavil se proti mně.“ Nesmírně jsem si to přál, nevěděl jsem, co si mám počít. Rozumíte?

210 Tak on řekl: „Pan Branham je antikrist,“ pokračoval a říkal všechno možné, víte. On řekl: „On se zde zmínil o křtu Duchem Svatým.“, Řekl: „Bible říká, že pouze dvanáct obdrželo křest Duchem Svatým.“ Zmínil se o Božském uzdravení, „Pouze dvanáct apoštolů mělo Božské uzdravování.“ Řekl: „Mluvíme, kde mluví Bible, mlčíme, kde Bible mlčí.“ Čekal jsem, dokud to ze sebe nevysypal, asi půl hodiny.

211 Řekl jsem: „Moment. Poznamenal jsem si toho hodně," řekl jsem, „dej mi příležitost na něco odpovědět." A když jsem vstal, řekl jsem: „Tento pán zde řekl, že, ‚mluví, kde mluví Bible,' to činí jeho církev, ‚a mlčí, kde Ona mlčí.' Všichni jste svědky. ‚Ano.'" Řekl jsem: „Nu, řekl jsi, že ‚pouze dvanáct přijalo Ducha Svatého.' Moje Bible říká, že jich bylo na první šťouch sto dvacet." Amen! Vyhoď takové umění pryč, vidíte, on se o to pokoušel.

212 Řekl jsem: „Myslím tedy, že Pavel neobdržel Ducha Svatého, když řekl, že obdržel." Vidíte?

213 Řekl jsem: „Tam tenkrát… když Filip šel tam dolů a kázal Samařským. Byli pouze pokřtěni ve Jméno Ježíše Krista. Duch Svatý na ně nesestoupil. A tak poslali pro Petra a Jana, aby přišli a vkládali na ně ruce a Duch Svatý na ně sestoupil. Myslím, že to bylo pouze těch dvanáct?"

214 Řekl jsem: „Ve Skutcích 10,49, když byl Petr na střeše domu a spatřil vidění, aby šel ke Kornéliovi. Zatímco Petr ještě mluvil, sestoupil na ně Duch Svatý, na ty, kteří slyšeli Slovo." Řekl jsem: „Bible stále mluví. Kde je tvoje církev?" Je hluboce ponořena do snad, asi. To souhlasí. Vidíte?.

215 Řekl jsem: „Božské uzdravení, řekl jsi, že ‚pouze dvanáct apoštolů mělo Božské uzdravování.' Bible říká, že Štěpán šel do Samaří a vymítal ďábly a uzdravoval nemocné a že v tomto městě byla veliká radost. A on nepatřil do počtu dvanácti. On nebyl apoštolem. On byl jáhnem." Amen. Amen.

216 Řekl jsem: „A Pavel nebyl jedním ze dvanácti, kteří byli ve vrchním příbytku, a měl dar uzdravování."

217 Řekl jsem: „Jen pohleď na dary uzdravování! A nejméně o třicet let později, ještě když byl v Korintu, ustanovil dar uzdravování pro Tělo Kristovo." Ó, ale!

218 Nu, takové umění, které se naučíš z nějaké příručky, raději to vyhoď do popelnice. Přijdi do toho umění. Když Bůh řekl: „On je tentýž včera, dnes i na věky," řekněte: „Amen." Ano, pane. Ano, pane. Nikoli pro dvanáct; to je pro všechny. Když máš nějakou víru tohoto druhu, když tvoje víra zdůrazňuje každý detail svým „amen," potom řekni: „V pořádku," přidej to k tomu.

219 Za čtvrté. Budeme muset pospíchat, neboť jsem teprve… Mám skvělý pocit, když zde stojím a mluvím o tom. Amen. [Nějaký bratr

řekne: „Těšíme se z toho.“ - vyd.] Ano. Za čtvrté… Děkuji.

220 Přidejte „zdrženlivost.“ Ó, ale! Přicházíme k zdrženlivosti. Tak tedy, nejprve máte víru; to musíte mít na počátku. Potom přidáte ke své víře ctnost, pokud je to ctnost správného druhu. Potom přidáte umění, pokud je to umění správného druhu. Nyní se chystáme přidat zdrženlivost.

221 Zdrženlivostí není míněno, „přestat pít alkohol.“ Ne, ne. Zdrženlivost neznamená podrobení se protialkoholní léčbě, ne v tomto případě. To je biblická zdrženlivost, zdrženlivost Ducha Svatého. Tamto je pouze jedna ze žádostí těla, ale my mluvíme o zdrženlivosti Ducha Svatého. To znamená, jak ovládat svůj jazyk, nebýt klevetníkem; jak ovládat svou zlost, nerozčílit se pokaždé, když někdo mluví proti vám. Ó, ale!

222 Chlapče, mnozí z nás klesnou dřív, než začnou, není to tak? Vidíte? Potom se divíme, proč Bůh nečiní ve Své Církvi zázraky a věci které činil. Ano, pane. Vidíte?

223 Přidejte tyto věci. Přidejte k tomu zdrženlivost. Ach, zdrženlivost je odpovědět v upřímnosti, když na vás někdo vyrazí v zlosti. Někdo řekne: „Vy tam jste banda svatých povalečů!“ Nevyskakuj a nevyhrnuj rukávy. Vidíš? Ne. Ale promluv si s ním ve zbožné lásce, zdrženlivosti, upřímnosti. Chcete kráčet touto cestou? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Když se proti tobě někdo rozzuří, neodplácej mu stejným způsobem. Ať je On tvým vzorem.

224 Když říkali: „Jsi-li Synem Božím, učiň, aby se tyto kameny staly chlebem,“ On to mohl učinit a ukázat, že byl Bohem. Ale vidíte? Ale On měl tuto zdrženlivost. Když Mu řekli, že je „Belzebub,“ On řekl: „Odpouštím vám to.“ Souhlasí to? Vytrhli Mu plnou hrst vousů z brady a plivali do Jeho tváře a říkali: „Sestup z kříže!“

225 On řekl: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co dělají.“

226 Kdy, On měl ten dar, On věděl všechno, neboť v Něm přebývala plnost Božství tělesně. Viděli Jej konat zázraky a říkat lidem jejich neduhy a tak dále. Vzali cáry hadru a ovinuli Mu kolem hlavy, takto, přes oči a udeřili Jej holí po hlavě a říkali: „Prorokuj, řekni, kdo Tě udeřil. Uvěříme Ti.“ Vidíte? On projevil zdrženlivost.

227 Tak tedy, jestliže máš něco na tento způsob, přidej to ke své víře. Jestliže však ještě vybuchuješ vztekem a jsi drzý a hádáš se a vzrušuješ a děláš scény, ne, ne, nemáš žádnou… Toto nemůžeš

přidat, neboť to nemůže být přidáno. Vidíš? To se nepřivulkanizuje. Přece víš, že nemůžeš vzít kousek pryže a přivulkanizovat to na kus železa. To prostě nebude fungovat. Nikoli, to nebude pružné jako pryž. Vidíte? A když tvoje víra a tvoje zdrženlivost jsou toho stejného druhu jako zdrženlivost Ducha Svatého, kterou měl On, potom se to přivulkanizuje k Němu. Jsi k tomu přidán.

Když tvoje ctnost je jako Jeho ctnost, potom to k tomu bude přidáno.

228 Když tvoje umění je jako Jeho umění, „Přicházím činit vůli Tvou, ó Bože.“ Vidíte? Pomocí Otcova Slova On porazil každého ďábla. Nebe a země pominou, ale Slovo nikoli. Vidíš? Když máte tento druh umění, potom se zvulkanizuje s vaší vírou.

229 Když máte správnou zdrženlivost, jakou měl On, ta se přivulkanizuje. Jestliže toto nevlastníš, pouze lidskou, polovičatou víru nebo zdrženlivost: „Ó, měl bych jej umlčet, ale raději to neudělám, neboť by o tom mohli napsat do novin.“ To není ten druh zdrženlivosti, o které On mluví. Nepokoušej se to přidat. To nebude fungovat. Ale můžeš-li v upřímnosti svého srdce prominout každému, zachovat klid, budiž, vidíte, to se přivulkanizuje. Toto můžeš přidat ke své víře. Jú!

230 Není divu, že je církev v takové nouzi. Není to tak? Není divu. Když říkám: „Pokání čiňte a dejte se pokřtít, jak praví Bible, ve Jménu Ježíše Krista.“ A striktní trojiční tomu nevěří, namítá: „Ten starý antikrist. Je stoupencem Jména Ježíš. Dej pozor, hochu, nevím, jestli tvoje zdrženlivost je nyní v pořádku.“ Vidíš? Proč nepřijdeš a neřekneš: „Uvažujme o tom spolu, bratře Branhame. Přál bych si, abys to objasnil“? Vidíš? Potom pojď a naslouchej tomu. Položím to rovnou před tebe a až odejdeš… Za chvíli se k tomu dostaneme, v „pobožnosti,“ vidíte? Ale když se neovládáš, skáčeš do každé věty, ne, to není ono. Vidíte? Nevlastníš biblickou zdrženlivost, pokud toto děláš; jak odpovědět. Potom, až toto vše vlastníš, můžeš to přidat ke své víře.

231 Pak, potom, za čtvrté, chceš přidat ke své víře trpělivost. Jestliže máš víru, „ona působí trpělivost,“ to říká Bible. Vidíš? Tak, toto je trpělivost. Nu, to je ta další věc, která staví tuto postavu. Přece víte, že Bůh používá opravdový materiál pro Svou Budovu.

232 Vidíte, v jaké jsme nouzi, bratře, sestro? Vidíte? Vidíte, v čem jsme? Ano, pane. Vidíš? Máme slávu, máme vykřikování a věci, neboť máme víru. Ale pokud se jedná o tyto věci zde, Bůh nás nemůže vestavět do této postavy. Vidíte? Nemůže. Nemůže nás dostat do této

pozice. I kdybychom měli vše ostatní. Klesáme, když toto nemáme. Vidíte? On nemůže vybudovat Svou Církev.

233 Trpělivost s čím? Jaký druh trpělivosti? Zaprvé, je to trpělivost s Bohem. Pokud vlastníš opravdovou ryzí víru, budeš mít ryzí trpělivost, neboť víra působí trpělivost. Když Bůh něco řekne, pak tomu věříš. A to stačí. Potom máš trpělivost.

234 Řekneš: „Nu, prosil jsem Jej minulé noci, aby mne uzdravil, a dnes ráno jsem stejně tak nemocný.“ Ó, ale! Jaká je to trpělivost?

235 Bůh řekl Abrahámovi a o dvacet pět let později, zde nebyla ještě žádná známka. On tomu stále věřil. Měl s Bohem trpělivost. Hm hm.

235 Stavěl Jej vždy před sebe. Ať On je tou další věcí, kterou je třeba zkřížit. A Jej nelze zkřížit a proto Jej měl neustále před sebou. „Řekl to On, nyní se to stane.“ Vidíš? Spatřuj Jej před sebou. To souhlasí.

237 Noe měl trpělivost. Jonáš Noe měl opravdu zbožnou trpělivost. Bůh řekl: „Zničím tento svět deštěm,“ a Noe přece kázal sto dvacet let. Spousta trpělivosti. Z Nebe nepadala ani rosa. Nebylo nic. Stejný prach jako po celých sto dvacet let, ale on byl trpělivý.

Bůh zkouší tvou trpělivost. To souhlasí. Bůh ji zkouší.

238 Potom, On řekl Noemovi, nyní řekl: „Noe, chci, abys šel a vstoupil do korábu. Přiměji k tomu rovněž zvířata, chci, abys tam vstoupil tím schodištěm. Abys mohl pozorovat z vrchního okna. Nu, chci, abys tam vešel. Chci, abys řekl těmto lidem: ‚Zítra se stane to, co jsem kázal po těch sto dvacet let.‘ V pořádku, jdi tam a řekni jim to.“

239 Jaké bylo první znamení? Noe vešel do korábu. Nepršelo. Noe byl připraven, vzal si nepromokavý plášť a vše ostatní, aby mohl každou chvíli kouknout ven. Byl připraven. Ale následujícího dne…

240 Věřím, že snad řekl svým příbuzným a svým snachám a těm ostatním, řekl: „Ó! Zítra uvidíte něco, co jste ještě neviděli. Neboť celá nebesa zčernají. A budou hromy a blesky. Veliký Boží meč bude křížit nebesa. On potupí tuto bandu hříšníků, kteří nás odmítali po těch sto dvacet let. Jen pozorujte a uvidíte.“ Vidíte?

241 Někteří z těch polovičatých věřících se vždy potulují kolem, ale nikdy nevejdou dovnitř, víte. Vy máte takové doposud, znáte to. Oni tedy přistoupili a řekli: „Dobrá, ten stařec mohl být v pořádku, pojďme tam tedy a počkáme několik dnů, nebo několik hodin za rána,

a uvidíme.“

242 Následujícího dne místo černých mračen vychází slunce jako obvykle. Noe se dívá ven. Říká: „Hele, žádná mračna tu nejsou!“

243 Ten chlapík přišel a říká: „Ó, věděl jsem, že jsi jeden z nich. Vidím, jak nyní váháš!“

244 „Nu, promiňte mi, pane. Ha, ha. Možná já jen, víte, zkrátka jste možná byl příliš vzrušen, víte, poněkud, vidíte. Ha, ha, ha.“

245 Ale Noe měl trpělivost. Řekl: „Jestliže to nepřišlo dnes, přijde to zítra.“ Proč? Bůh to řekl.

„Kdy ti to On řekl, Noe?“

246 „Před sto dvaceti lety. Došel jsem tak daleko a proto zde nyní očekávám.“ Vidíte? Za chvíli…

247 Shledáváme, že Bůh rovněž došel tak daleko v očekávání na Církev, ale To nadejde. Jen se nebojte. On To zaslíbil.

248 Čekali celou tu dobu na vzkříšení. Ono nastane. Jen se nebojte. Bůh to zaslíbil. Jen trpělivě čekejte. A když usnete, to nezpůsobí… Jen si na chvíli zdřímnete, dříve než se to stane, ale v té době se probudíte. On to zaslíbil, vidíte. Čemu říkáme spánek smrti, víte. Čemu říkáme smrt, je to zdřímnutí, spaní v Kristu. Není zde taková věc, jako umírání v Kristu. Život a smrt neexistují společně. Vidíte? Jen si zdřímneme, zdřímnutí, ze kterého nás nemohou zavolat přátelé. Jedině On nás může zavolat. „On zavolá a já odpovím,“ řekl Job. Job už spí čtyři tisíce let. Jen se nebojte. On se probudí. Jen se nebojte. On stále očekává.

249 Noe očekával. Minul čtvrtý den. Žádný déšť. V pořádku. Stane se to.

250 Mohu slyšet paní Noemovou, jak přichází a říká: „Tatí, jsi si tím ji-…?“

„Nemluv tak.“

251 On měl trpělivost, neboť měl víru. Ano, pane. On měl ctnost. On měl umění, že Bůh měl pravdu. On měl zdrženlivost. On se nerozčiloval a neříkal: „Dobrá, nevím, jak to dopadne. Přišel jsem zde o všechnu svou popularitu.“ Ne, ne. „Lidé už o mne nemají zájem. Půjdu a začnu všechno znovu.“ Ne, ne. On měl trpělivost. Bůh zaslíbil. Bůh to vykoná. Bůh to vykoná, neboť to Bůh řekl.

252 A vidím, jak přichází jeho syn a říká: „Tatí, víš co…“ Bije se

rukou po dlouhých šedivých vlasech, víte. A měl stovky let, když tam seděl. Řekl: „Vím, že jsi starý patriarcha. Miluji tě, tatí. Ale nemohlo se stát, že ses trošku spletl?“

„Ó, ne. Ne.“

„Proč?“

„Bůh to řekl!“

253 „Dobře, tatí, sedíme zde už šest dnů. Sedíme zde v tom obrovském, starém, suchém korábu. A je celý vydehtován uvnitř i zevnitř. A po celá ta léta jsme jej stavěli. A ty jsi stál a kázal, až jsi zešedivěl a ztratil vlasy a nyní jsi zde a pokoušíš se říkat to a to. A lidé se ti posmívají a házejí po zdi shnilými rajčaty a podobně. Pohleď na to, co činíš. Nu, přece víš…“

„Buď trpělivý, synu.“

„Jsi si jist?“

„Bude pršet!“

Jeho snacha mu řekla: „Otče, víš…“

„Bude pršet!“

254 „Vždyť jsme čekali po celá léta. Připravovali jsme se. A ty jsi nám před týdnem řekl, že bude pršet. A nyní jsme zde a dveře jsou zavřené a my zde uvnitř přešlapujeme na místě a venku pálí slunce jako předtím.“

„Ale bude pršet!“

„Odkud to víš?“

„Bůh to řekl!“

255 Když se dostaneš do takového postavení, potom to přidej. Ale dokud nejsi v takovém postavení, nepokoušej se to přidat. To nebude fungovat. To nebude fungovat ve věci uzdravení. To nebude fungovat za žádných okolností. Vidíte? To se musí stmelit s tím stejným materiálem, se kterým to je zvulkanizováno. To souhlasí. Musíte to přidat. Trpělivost s Božím zaslíbením. Ano, pane. Noe tomu věřil. A měl s Bohem trpělivost sto dvacet let.

256 Mojžíš, on měl trpělivost s Bohem. Ano, pane. „Mojžíši, slyšel jsem nářek Svého lidu. Viděl jsem jejich utrpení. Nyní sestupuji dolů s úmyslem je osvobodit. Chystám se tě tam poslat.“

257 A pozorujte ten malý kontrast mezi ním a Bohem, a Bůh mu ukázal Svou slávu. On řekl: „Jdu.“ Jakmile jednou shlédl Boží slávu, vidíte, on měl víru.

Řekl: „Co držíš ve své ruce, Mojžíši?“

On řekl: „Hůl.“

On řekl: „Hoď ji na zem.“

Proměnila se v hada. Vykřikl: „Ó, ale!“ Polekal se…

258 Řekl: „Uchop ho, Mojžíši. Jestliže jsem ji schopen proměnit v hada, mohu ji proměnit i do původního stavu.“

259 Ó! [Bratr Branham třikrát tleská rukama - vyd.] Amen! Jestliže mi Bůh může dát přirozený život, může mi On rovněž dát ten nadpřirozený Život! Jestliže mi Bůh může dát první narození, pak mi On může dát rovněž druhé Narození! Amen! Jestliže Bůh může toto uzdravit Božským uzdravením, On to může vzkřísit znovu do Své slávy, v těch posledních dnech. To souhlasí.

260 „Mohu hodit tuto hůl na zem a promění se v hada. Mohu jej znovu proměnit v hůl. Uchopit jej za ocas.“

261 Mojžíš vztáhl ruku a uchopil ho. Zde to bylo, hůl. Potom začal přidávat umění. Vidíte?

„Co se ti stalo s rukou, Mojžíši?“

„Nic.“

„Vlož ji do záňadří.“

262 „Dobře. A co s tím…“ Bílá malomocenstvím. „Ó, Pane, pohleď, co se stalo s mou rukou!“

„Vlož ji opět do záňadří, Mojžíši.“

263 Vložil ji tam znovu a změnila se, že byla jako… On tedy začal přidávat takto, vidíš. Ano, pane.

264 On se tam odebral. A první protivenství… On tam přišel. Přišel tam a řekl: „Pán Bůh řekl: ‚Dovol mému lidu odejít.‘ Faraóne, chci ti říci toto. Přišel jsem jako Boží pověřenec. Musíš mne uposlechnout.“

265 Faraón řekl: „Uposlechnout? Víš vůbec, kdo jsem? Jsem faraón. Poslouchat tebe, otroka?“

266 Řekl: „Buď mne poslechneš, nebo zahyneš. Buď jedno, nebo

druhé.“ Proč? Věděl, o čem mluvil. Měl pověření. On tam byl. On mluvil s Bohem. Měl víru. Věděl, na čem stojí.

„Ty chceš, abych já poslouchal tebe? Táhni pryč!“

„Ukážu ti.“

„Ukaž mi znamení.“

Hodil na zem hůl; proměnila se v hada.

267 „Jakže,“ řekl, „to je laciný magický trik! Pojďte sem na chvíli. Pojďte Jannesi a Jambresi, hoďte vaše hole na zem.“ Hodili je na zem a ony se proměnily v hady.

268 Řekl: „Nu, takovou lacinou věc jste mi sem přinesli, Egypťanovi, faraónovi Egypta. A přišli jste sem se svými lacinými magickými kousky, s některými svými podvody,“ víte, čtením myšlenek. Víte, co tím míním říci. Doufám, že to čtete. „Mentální telepatie; nebo něco takového, vidíte, ano. Přišli jste sem s něčím takovým.“ Řekl: „Nu, můžeme učinit to stejné co vy.“

269 Čím byl Mojžíš? On neřekl: „Ó, pane faraóne, promiňte, pane. Budu opravdu vaším otrokem:“ Ne, pane.

270 On klidně stál dál. Amen. Stůj rovnou tam. Bůh to řekl, v jeho srdci nebylo pochybností. „Buď klidný. Něco ti ukážu.“ Jestliže jste učinili vše, co vám On řekl, a máte dojem, že to zklamalo; buďte klidní, buďte trpěliví.

271 Mojžíš řekl: „Víš, jakmile jsem byl postaven na tento základ, byla tam na ten základ položena trpělivost, a proto budu čekat a uvidím, co Bůh učiní.“

Ti, jenž očekávají na Pána, nabývají nové síly, vznášejí se peřím jako orlice.

Souhlasí to? [Shromáždění odpovídá: „Amen.“ - vyd.] Vidíte? Ano.

Běží, avšak neumdlévají, chodí a neustávají.

Vidíte, pouze očekávejte na Pána. Mějte trpělivost. Vidíte? Ano, pane.

273 Potom měl být Izrael vyveden. Přišlo veliké protivenství a Mojžíš očekával.

274 Potom přišli na poušť. Bylo to jen asi tři nebo čtyři dny cesty. Je to asi čtyřicet mil, z místa kde přešli na druhou stranu, naproti místu, kde znovu přešli na druhou stranu. Ale Mojžíš na poušti čekal čtyřicet let. Trpělivost. [Bratr Branham se směje - vyd.] Amen. To souhlasí. On čekal čtyřicet let. Ó! Ano, pane.

275 A my máme mít rovněž trpělivost jeden s druhým. Vidíte? Jednou… Někdy jsme s druhými tak moc netrpěliví. Uvažujeme o tom, že máme být, jak byl Mojžíš. Mojžíš měl s lidem trpělivost. Hleďte, to zapříčinilo, že nemohli projít na druhou stranu. Vidíte? Jestliže se o něco pokoušíte…

276 Jako jsem se já pokoušel přijít s tím Poselstvím sem do modlitebny, abych si byl jist tím, že každý člen této modlitebny se stane Tímto. Není to snadné. Pokoušel jsem se o trpělivost; nyní je tomu třiatřicet let. Vidíte? Mějte trpělivost. Ženy si nadále stříhají vlasy, stejně jak předtím. Ale jen mějte trpělivost. Vidíte? Mějte trpělivost. Čekejte. Musíme. Jestliže ji nemáte, nepokoušejte se toto stavět sem. Mějte trpělivost.

277 Dokonce i tehdy, když jednou tato vzpurná banda lidí byla tak netrpělivá, že způsobila, že se Mojžíš dopustil určité špatnosti. Ale i tehdy, když došlo k rozhodující zkoušce, Bohu se už z jejich skutků udělalo špatně. Řekl: „Odděl se, Mojžíši. Usmrtím celou tuto bandu a začnu znovu.“

278 On se postavil do cesty a řekl: „Bože, nedělej to.“ Proč? Trpělivost s lidem, který se proti němu vzbouřil.

279 Jsem zvědav, jestli bychom to byli s to učinit? Pakli ne, nepokoušejte se na tom budovat, neboť se to nemění, víte. Z toho důvodu je k tomu ta první věc přivulkanizována, a proto i každá další musí být přivulkanizována. Pokud ne, nedospějete do této postavy, kterou je místo přebývání živého Boha, jestliže nemáte trpělivost, trpělivost, jeden s druhým. V pořádku.

280 Hebrejské děti měly trpělivost. Jistěže měly. Bůh jim zaslíbil, řekl jim: „Neklanějte se modlám.“ Ale ony měly trpělivost. Řekly: „Náš Bůh je schopen. Přesto se nebudeme klanět tvé modle.“ Trpělivost, vědět, že jej Bůh vzkřísí v ten nejposlednější den.

281 Pak vlastně tento život není tak důležitý. Vidíte? Bůh jej vzkřísí v těch posledních dnech. Ale co se týče klanění se tvé modle, neučiníme to. Nu, dáme císaři, co je císařovo, no, pokud se jedná o císařské zasahování do Božích věcí, Bůh je na prvním místě.

282 „Bůh řekl: ‚Neklanějte se této modle,‘ a proto to neděláme. Náš Bůh je s to nás zachránit. Ale i když to neučiní, tvé modle se klanět nebudu.“

On řekl: „V pořádku, tamhle je pec.“

283 „Dobře,“ řekl, „ó, doufám, že v noci bude pršet a všechno to přijde v niveč.“ Ale nestalo se tak. Nadále byl trpělivý.

284 Následujícího rána byli přivedeni před porotu, zasedal tam Nabuchodonozor. Řekl: „V pořádku, chlapci, jste ochotni mne pozdravit jako svého krále?“

„Samozřejmě. Na věky buď živ, ó králi.“

„Pokloňte se tedy před mou modlou.“

„Ó, nikoli.“

285 „Dobrá, budete tedy upáleni. Jste rozumní lidé. Jste chytří. Byli jste nám značně nápomocni. Byli jste požehnáním pro naše království. Můžete pochopit, že si to nepřeji? Ale že jsem učinil prohlášení a že se to musí stát? Nechtěl bych vás tam uvrhnout. Ó, mužové, co se s vámi děje?“

286 „Vím, že to zní pěkně. Ale náš Bůh je s to nás zachránit. Ale přesto…“ Mějte trpělivost.

287 A tak začali kráčet po rampě. Pohlíželi na sebe. „To je v pořádku. V pořádku.“ Měli trpělivost. Udělali krok, Bůh tam nebyl. Dva kroky, On tam nebyl. Tři kroky, čtyři kroky, pět kroků, a dál, stále tam On nebyl. A tak vešli do ohnivé pece. Měli trpělivost. Ale tam On byl. Vidíte? Takový oheň, který je mohl sežehnout, sežehnul pouta na jejich rukách a nohách. A když dopadli na dno této jámy, On tam byl. Vidíte? Byli trpěliví.

288 Stejně tak Daniel. Daniel byl trpělivý. Jistě. On se nehodlal vzdát. Ne, pane. Co učinil? Otevřel okna a přesto se modlil. Byl to Boží požadavek. Byl trpělivý. Očekával na Boha u vědomí, že Bůh byl s to dodržet Své Slovo. Byl tedy uvržen do jámy lvové, řekli: „Ať tě lvi sežerou.“

289 On odvětil: „To je v pořádku.“ Měl trpělivost. Proč? „Ano, očekával jsem po všechen čas na Boha. Jestliže budu muset čekat ještě několik tisíc let, povstanu v posledních dnech. A tak jsem trpělivý, očekávám.“

290 Pavel měl trpělivost. Jistě. Pohleďte na to, co Pavel musel vykonat. Mluvíme o trpělivosti!

291 A co letniční lidé? Dokud mají toto pověření: „Čekejte, dokud," vidíte, „čekejte, dokud nebudete oděni mocí." Jak dlouho? Neptali se, jak dlouho to potrvá? Oni už měli odpověď. „Čekejte, dokud."

292 Šli tam a řekli: „V pořádku, chlapci, snad během patnácti minut Duch Svatý bude na nás a budeme sloužit." Minulo patnáct minut, nikdo. Minul jeden den, nic; dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm.

293 Někdo z nich mohl říci: „No, nemyslíte si, že to už máme?"

„Ne, ne, ne, ne." O to se jedná. V pořádku.

294 „Raději to nechme, chlapci." Ďábel řekl: „Víš ty o tom, že už máš to, zač jsi žádal? Jdi a začni svou službu."

295 „Ne, ne, ne. Ještě jsme to neobdrželi. Neboť On řekl: ‚Přijde, stane se to, co se má stát v posledních dnech: Neznámou řečí a cizím jazykem mluviti budu k tomuto lidu a to bude Odpočinutí, o kterém jsem mluvil,' vidíte, Izaiáš 28,19." Řekl: „To je, obdržíš to když… Budeš vědět, až to přijde. Budeme vědět, až to přijde. Budeme to vědět, je to ‚Zaslíbení Otcovo.'" Očekávali devět dnů. A potom, až přišel desátý: „Byli jsme tam." Byli trpěliví v očekávání.

296 Nu, jestliže máte tento druh trpělivosti, poté, co vám Bůh dal zaslíbení, a můžete to vidět v Bibli: „Je to moje," potom očekávej. Potom, až budeš mít tento druh trpělivosti, přidej to ke své víře. A vidíš, jak vysoko se dostáváš? Nyní se dostáváš sem. V pořádku. Ručičky na hodinách rovněž pospíchají, že ano? V pořádku. V pořádku. Přidejte to ke své víře.

297 Vždy Jej stavějte před sebe, pamatujte, byl to On, jenž zaslíbil. Já jsem nedal zaslíbení. Pastor nedal zaslíbení, náš bratr Neville. Nebyl to žádný další kazatel, který zaslíbil. Nebyl to žádný kněz nebo papež. Nebyl to žádný pozemský člověk. Byl to Bůh, který zaslíbil a Bůh je schopen dodržet to, co zaslíbil. V pořádku. Pokud máš tento druh víry a víš, že to Bůh zaslíbil! Říkáš: „Bratře Branhame, jsem nemocen. Je mi velice zapotřebí uzdravení." Přijmi je. Je ti dáno, ano, pane, jestliže věříš. „Nu," říkáš: „věřím." Potom na to zapomeň. To je vše. Všechno je pryč. Vidíte?

298 Měj trpělivost, jestliže máš trpělivost. Pokud ne, potom přivedeš zkázu zde na tuto Budovu, vidíš. To zlikviduje všechny tyto věci, tato jediná věc. Musíš ji mít. Nepřidej to k tomu, jinak se tvoje

budova zřítí, nemáš-li trpělivost, nemáš-li ctnost, kterou bys přidal ke své víře, o které tvrdíš, že ji máš. A jestliže nemáš žádnou víru a pokoušíš se k tomu přidat ctnost, potom si pokazíš víru od vrchu až dolů. Vidíš? A když řekneš: „Dobrá, počkejte chvíli: Snad to všechno je jen pouhý omyl. Snad Bůh není Bohem. Snad není Boha.“ Hleď, rozlomíš tuto věc ve dví. Vidíte?

299 Ale, jestliže máš ryzí víru, přidej k ní ryzí ctnost, potom ryzí umění, potom ryzí zdrženlivost, potom ryzí trpělivost. Vidíte? Posouváš se po čáře směrem nahoru. V pořádku.

300 Za páté, přidej zbožnost. Ó, ale! Přidat zbožnost. Co znamená zbožnost? Hledal jsem to ve čtyřech nebo pěti slovnících a nemohl jsem zjistit; co to znamená. Nakonec, když jsem byl u bratra Jeffriese, nalezli jsme to ve slovníku. Zbožnost znamená „být jako Bůh.“ Ó, ale! Potom když máš víru, ctnost, umění, zdrženlivost, trpělivost, potom buď jako je Bůh. Jú!

301 Říkáš: „To nemohu učinit, bratře Branhame.“ Ó, ano, můžeš.

302 Dovolte mi krátce přečíst několik výroků Písma. Matouš 5,48. Vezmeme v úvahu ten jeden a pozastavíme se nad ním, Matouš 5,48, a uvidíme, jestli máme být jako Bůh. Víte, že Bible říká: „Jste bohové.“ Řekl to Ježíš. Proč? Všechny ctnosti, všechny věci, které jsou v Bohu, jsou i v tobě. Matouš 5,48 „Buďte…“ Ježíš to říká v blahoslavenstvích.

„Buďte tedy d-o-k-o-n-a-ı-í, *(Co to je?)* ***dokonalí, jako je dokonalý váš Otec,… který je v nebesích.“***

303 Musíte se nalézat vysoko zde, předtím, než budeme požádáni, abychom to učinili. Nejprve musí být přidány všechny tyto věci. Potom dospějeme sem, a nyní On na nás požaduje, abychom byli dokonalí, zbožnost, synové a dcery Boží. To souhlasí. Kolik věcí bych mohl ještě říci tímto způsobem!

304 Vraťme se k Efezským 4 a podívejme se sem, co stojí v Knize Efezským, je tam rovněž řeč o této věci, o tom, co jsme povinni činit. Efezským 4. kapitola, počínaje 12. veršem. Efezským 4, počínaje 12. veršem. V pořádku. Začneme už 11. veršem.

On tedy dal některé jako apoštoly, jiné jako proroky;…

305 Pamatujete, minulý večer? Nepokoušejte se zaujmout úřad jiného člověka. Vidíte?

... jiné jako evangelisty, jiné jako pastýře... a učitele;

306 „Pro zdokonalení Boha?“ Je to tak psáno? [Shromáždění říká: „Ne.“ - vyd.] Zdokonalení koho? [„Svatých.“] Kdo jsou svatí? Ti, jenž jsou posvěceni. Amen. To jsou ti, kteří začali odsud.

... pro dokonalou přípravu svatých k dílu služby, *(služba Ježíše Krista)* ***k budování Kristova těla,*** *(pro vzdělání, budování, vzdělání),* ***až...***

dokud všichni nedospějeme k jednotě víry a... poznání Božího Syna, k dokonalému muži, *(ó, ale)****, k míře postavy Kristova plného věku.***

307 „Dokonalý,“ k tomu je zapotřebí zbožnost. Musíte přidat k vaší víře zbožnost. Pohleďte, začali jste zde dole se ctností. Potom jste dospěli k umění. Potom jste došli k zdrženlivosti. Potom k trpělivosti. Nyní jste u zbožnosti. Zbožnost! Ó, ale! Náš čas běží rychle. Hleďte. Ale víte, co znamená zbožnost. Zpíváme píseň:

Být jako Ježíš, být jako Ježíš,
na zemi toužím být jako On;
po celé cestě z země do Slávy,
jen o to prosím, být jako On.

308 To je zbožnost. Když On byl udeřen v jednu líc, nasadil i druhou. Když mu zlořečili, neodpovídal. Neodsekl jim. Vidíte? Zbožný, vždy očekával na jednu věc: „Vždy činím to, co je Otci libé.“ Vidíte? Ano, pane. Vždy. To je zbožnost. Vidíte?

309 Potom, když jste přišli odsud sem a sem a sem a sem a sem a sem, nyní vcházíte do plné postavy, nyní, syna Božího. Ale musíte mít toto, plus všechny tyto věci, a nejste s to ani začít, dokud to nebudete mít.

310 Nyní si vzpomeňte na toho kosa s pavím peřím. Nezapomeňte na to. Vidíte? Nepokoušejte se přidat, dokud nejste skutečně znovuzrozeni. Neboť to nebude fungovat, a vy nemůžete způsobit, aby to fungovalo. To dojde k tomu zde, nebo k tomu a někde se to zřítí.

311 Ale, jestliže se dostanete sem, k ryze znovuzrozené holubici, potom už nic nepřidáváte. To je vám přidáno, hleďte, přichází jedno na druhé, v pořádku, nyní spějeme k dokonalosti. V pořádku.

312 Pak, za šesté, přidejme, jak zde praví Bible, přidejme bratrskou náklonnost… bratrskou vlídnost. Nu, to je dobrá věc. Právě zde, ta šestá, sedmá. V pořádku. Přidejme bratrskou náklonnost. V pořádku. Když se dostaneme k tomu, bratrskou náklonnost, potom se postavíš na jeho místo v této věci. Nu, říkáte…

313 „Můj bratr zhřešil proti mně," řekl Petr. „Mám mu odpustit," řekl, „sedmkrát za den?"

On řekl: „Sedmdesát krát sedm." Vidíte?

314 Bratrská náklonnost. Nu, vidíte, jestliže bratr není v dobré náladě, nebuď vůči němu netrpělivý. Vidíte? Ne. Vidíte? Buď vůči němu upřímný. Každopádně.

315 Kdosi nedávno řekl: „Jak můžeš těmto věcem věřit tak, jak věříš, a ještě jít do sborů Božích a jednotářů a na všechna ostatní místa?" Polož tam bratrskou náklonnost. Vidíte? Vidíte? V důvěře, že jednou, vidíte; trpělivost vůči němu, zdrženlivost, vytrvalost vůči němu; umění porozumět tomu, čemu věří, a pamatuj, že to je v jeho srdci, skutečně tak; ctnost v sobě, že tomu dovolíš dobrácky projít, uchováš vůči němu tichost; ve víře, že Bůh jej jednou uvede dovnitř. Vidíte?

316 Bratrská vlídnost, sedmá věc. Jedna, dvě, tři, čtyři, pět, šest, sedm. [Bratr Branham ťuká sedmkrát na tabuli - vyd.] Vidíte, sedm věcí. Potom, nyní se k tomu blížíš.

317 Jako další věc přidej lásku, lásku. To je závěrečný kámen. Jednoho dne v církvi…

318 A teď, prosím, ať je to na pásku znát, a všude jinde, nevyučuji to jako nauku, to, co se nyní chystám říci. Ale chci vám jen s pomocí Boží ukázat, která je to vlastně první Bible, kterou Bůh napsal, je to zvěrokruh na nebi. Začíná v Panně. Končí v souhvězdí Lva, lvu. A když se dostanu do Šesté a Sedmé Pečetě, uvidíte, že když byly otevřeny ty další Pečetě, znamením zvěrokruhu na tomto místě byl rak a ryby. To je zjeven ten věk raka, ve kterém nyní žijeme. A další věc, kterou Pečeť zlomila, ona zjevila souhvězdí Lva, lva, druhý příchod Kristův. Poprvé přichází k panně; podruhé On přichází, souhvězdí Lva, lev. To přinesu v těchto…

319 Nu, nevím, jestli budeme mít dnes ráno čas. Blížíme se k tomu nejlepšímu, co vám mohu ukázat, že tyto stupně jsou v pyramidách přesně tak, v této druhé Bibli psané Bohem. Psal je Enoch a umístil je

v pyramidě.

320 A za třetí, Bůh je vždy dokonalý ve třech, potom se stal Svým vlastním Slovem.

321 Zde, pamatujte nyní, v pyramidě… Tuším, že mnozí z vás vojáků a ostatních bylo v Egyptě. Pyramidy na sobě nemají vrcholek. Nikdy neměly. Ten Kámen ze Scone a všechno možné co mají, ale přesto…

322 Jestliže máte v kapse dolarovou bankovku, pohleďte na dolarovou bankovku a shledáte, že na rubu na pravé straně je orel a americká vlajka. A je tam řečeno, pečeť „Spojených států." Na druhé straně je pyramida s velikým závěrečným kamenem a lidským okem. Na této straně je řečeno: „Velká pečeť." Nu, jestliže toto je velký národ, proč by tato velká pečeť neměla být jeho vlastní národní pečetí? Bůh je přiměl toto dosvědčit, bez ohledu na to, kam jdou.

323 Jednou jsem hovořil s lékařem a on si mne pěkně podal kvůli Božskému uzdravení. Stáli jsme na ulici. On řekl: „Pane Branhame, vy jenom matete lidi." Řekl: „Není žádné uzdravení, pouze skrze lékařskou vědu."

324 Náhodou jsem se ohlédl dozadu a uviděl znamení na autě, byl to had na kůlu. Řekl jsem: „Raději tedy odstraňte toto znamení ze svého vozu, neboť vaše vlastní znamení dosvědčuje, že Bůh je lékařem."

325 Opravdový lékař tomu věří. Tito jsou jen šarlatáni. Ano, přátelé. Had na kůlu! Mojžíš vyzdvihl hada na kůlu. On řekl: „Já jsem Hospodin, který uzdravuje všechny nemoci tvé." A oni hleděli na hada, za účelem Božského uzdravení. A nyní proti tomu mluví; a přece jejich vlastní znamení svědčí proti nim. Jé!

326 Zde, náš národ, dosvědčuje tyto věci a zároveň se jim posmívá, a přece jejich vlastní peníze, jejich bankovky svědčí, že pečetí celého vesmíru je Bůh. Vidíte toto oko, jak stojí zde nahoře, nad tím, na dolarové bankovce? To je velká pečeť.

327 Nebyla nikdy vložena na vrcholek pyramidy. Nemohou pochopit proč. Závěrečný Kámen byl zavržen, Hlava, Kristus. Ale On jednou přijde.

328 Tak tedy, v budově, ctnost… Budova monumentálního díla, budova této sochy, vidíte, jak začíná základním kamenem; vírou, ctností, uměním, zdrženlivostí, trpělivostí, zbožností, bratrskou vlídností. K čemu to je? Nyní očekávají na Hlavní kámen, kterým je

láska, neboť Bůh je láska. A skrze to, a On je silou každé jedné z těchto věcí. To je pravda. Ano, pane.

329 Právě tu, rovnou zde, vidíte, uprostřed toho všeho, zde přicházejí tyto malé vlny. Co to je? Duch Svatý sestupující dolů, skrze Krista, vidíte? Duch Svatý! Duch Svatý je nad tím vším a svařuje to dohromady, buduje (co?) dokonalou Církev pro vrcholový Kámen, který To uzavře.

330 A co to ještě působí? Je to projeveno skrze Sedm Církevních věků a sedm poslů Církve.

331 Začalo to zde. Kde byla poprvé Církev ustanovena? Kde byla letniční Církev prvně ustanovena? Skrze svatého Pavla v Efezu, hvězdu Efezského Církevního věku, Efezským

332 Druhým Církevním věkem byla Smyrna. „Ctnost.“ Ireneus, ten veliký muž, který se přidržel Pavlova Evangelia.

333 Dalším Církevním věkem byl Pergam, byl to Martin. Martin byl tím velkým mužem, který vytrval. Pavel, Ireneus, Martin.

334 Potom v Tyatiře přišel Kolumba. Vzpomínáte si? Zde to máte nakresleno, právě zde. Kolumba. Po Kolumbovi… Temný věk přichází zde.

335 Přišly Sardy, což znamená smrt. Luther. Haleluja! [Bratr Branham tleská pětkrát rukama - vyd.] Co potom? Co přišlo potom, po Sardech, po Lutherovi?

336 Potom přišla Filadelfie. „Zbožnost.“ Wesley, svatost! „Spravedlivý z víry žít bude,“ řekl Luther. Posvěceni skrze Wesleye.

337 Potom, skrze Laodiceu přišla bratrská vlídnost. A my věříme tomu velkému Poselství druhého příchodu Eliáše, v posledních dnech, které zachvátí celou zem.

338 Zde to máme, Sedm věků Církve, sedm stupňů. Bůh si staví Svou Církev, stejně jako osobu v jednotlivce v samého Sebe. Sláva, síla Boží, sestupuje dolů skrze toto, svařuje to dohromady. Proto letniční lidé, kteří opustili luterány, opustili wesleyovce a ty další, neví, o čem se oni baví. Vidíte, oni žili v této části chrámu. Proto se někteří lidé mohou dostat až tak vysoko, a potom odpadnout. Ale je zde ryzí část, která nadále pokračuje v budování této stavby. „Já navrátím,“ praví Pán.

339 Vzpomínáte si na Strom nevěsty? Vzpomínáte si na kázání na

téma Stromu nevěsty? Oni to sežrali, ale On to odřezal. Vyrostly na tom denominační větve; On je odřezal. Oni vzbudili jinou církev, denominační větve; On je odřezal. Ale srdce toho stromu rostlo dále. „A v čase večera bude Světlo.“ Vidíte? To je, když přijde Kristus, Duch Svatý. Přichází Ježíš a Sám zaujímá místo na vrcholku jako Hlava Církve a potom On vzbudí z mrtvých tuto Církev, která je Jeho Vlastním Tělem. Zde je to Tělo.

340 A Bůh si představuje, že takovým způsobem budeme růst my, jednotlivci, způsobem, kterým přivedl k růstu Svoji Církev. Každý věk Církve, Ona se stává jednou velkou Církví. Vidíte?

341 Od těchto lidí nebylo požadováno to, čím byli tito lidé. Od těchto nebylo požadováno to, čím byli tito. Vidíte? Ale On vedl Svou Církev tou stejnou cestou. On vedl Svou Církev tou stejnou cestou, kterou vede vzhůru Svůj lid. Tedy, Petr zde nejprve říká sedm věcí: víra, ctnost, (vidíte, směrem nahoru) umění, zdrženlivost, trpělivost, zbožnost, bratrská láska a bratrská vlídnost a potom Boží láska. Duch Svatý, Kristus v osobě Ducha Svatého sestupující na tebe v podobě pravého křtu Duchem Svatým, a budeš mít všechny tyto ctnosti zapečetěné v sobě. Pak, Bůh přebývá v Chrámě, a nazval tu Budovu živý Chrám živého Boha, místem přebývání.

342 Když člověk vlastní tyto věci, Duch Svatý na něj sestoupí. Bez ohledu, můžeš mluvit v jazycích, můžeš napodobovat každý dar, jenž vlastní Bůh. Můžeš to činit. Ale dokud tyto ctnosti sem do tebe nevejdou, jsi stále mimo toho opravdového, skutečného základu víry. Ale když tyto ctnosti zakoření a k tomu jsi přidal to, pak jsi živým vzorem. Jsi živým, pohybujícím se idolem.

343 Ale, víte, ti pohané padají na tvář před idolem, pomyslným bohem. A pomyslně věří, že ten pomyslný bůh k nim promlouvá. To je pohanství. To je romanismus. Sklánějí se před různými svatými a vším možným. A mají svatou Cecílii, stánek Boží a mnoho různých věcí toho druhu. Klanějí se před tím a skutečně věří ve svůj pomyslný způsob. Jaký je to typ pravého živého Boha.

344 Ale, když my, nikoli pomyslným způsobem, padáme na tvář před živým Bohem, potom živá ctnost, živé umění, živá trpělivost, živá zbožnost, živá Moc, sestupují skrze živého Boha a utvářejí živého člověka, živý obraz v postavě Boha. Co on vlastně činí? Tu stejnou věc, kterou činil Ježíš; kráčí stejným způsobem jako On, činí ty stejné věci, jako On. Neboť to není nějaká pomyslná věc. Je zde skutečnost, která to dokazuje.

345 Vidíte, co tím míním? Vidíte, jak tyto ctnosti, tento stavební materiál, znázorněný v poslech Církve, věkách Církve? Jednoho dne vezmeme každé jedno z těch slov a budeme je studovat a ukazovat, jak se osvědčila. To vše jde spolu. Jistě. Vidíte? Ó, ale! Jak nádherné to je, když vidíme, co to působí.

346 Nu, toto je dům, ve kterém přebývá Bůh; nikoli nějaká budova se zvonem na vrcholku a s vysokou věží. Vidíte? „Ale připravil jsi mi tělo," Tělo, ve kterém může přebývat Bůh, ve kterém může Bůh chodit, skrze které může Bůh vidět, Bůh může promlouvat, Bůh může působit. Amen! Živý nástroj Boha, Bůh procházející se po dvou nohách v tobě. Sláva! „Kroky spravedlivého od Hospodina spravováni bývají," Bůh se prochází v tobě. „Neboť jste živými listy, které čtou všichni lidé." A jestliže Život, který je v Kristu, bude ve vás, budete nositeli Života, který nesl Kristus.

347 Jak jsem vždy říkal. „Vezměte mízu z broskvoně, a jestliže budete s to ji přenést pomoci transfúze do jabloně, jabloň zplodí broskve." Jistě. Zcela jistě. Nezáleží na tom, jak vypadají ty větve, je v nich jablečná míza, vidíte, ať je to jakýkoli strom. Vidíte? Vezměte život z jabloně, zcela jej odstraňte, dejte jí jakousi mízní transfúzi, a odsajte z broskvoně a přeneste do jabloně. Co se stane? Už více neponese broskve. Vidíte? Ne, pane. Nikdy více. Jestliže život broskvoně vejde do jabloně, správně, už více neponese jablíčka. Ona zrodí broskve, hleďte, hleďte, poněvadž má v sobě tento život.

348 Nu, když vezmeme v úvahu nás, nejsme nic více než planá tykev, vidíte, a paličáci, není v nás nic, neboť jsme všichni mrtví v hříších a přestoupeních. Všichni se nacházíme v takovém stavu. A když my sami můžeme padnout na tváře, vzdát se samých sebe natolik, že Bůh vezme Svou transfúzní hadici, Jméno Ježíše Krista, neboť: „Zde není žádné jiné Jméno pod nebem, skrze které bychom mohli být spaseni," a přečerpá do nás Kristův Život. Potom máme tento druh víry, víru, kterou měl Kristus. A víra Kristova se nezakládala na těchto farizejích a Saducejích, nebo nějakých hrncích, konvicích, pánvích nebo jejich umývání. Ona byla zakotvena na Slově Božím, amen, do té míry, až byl Kristus učiněn Slovem, Slovo bylo učiněno tělem. A potom, když se můžeme nalézat takto načerpáni Jeho Mocí, že umřeme svému vlastnímu smýšlení a naše víra se stává ryzí vírou, haleluja, potom Život Kristův je přečerpán do nás. My se stáváme živými Božími tvory, místem přebývání, kam Duch Svatý může posílat Své zářivé požehnání, skrze toto, a my jsme tak postavou

Kristovou.

349 Ježíš řekl: „Není to psáno? Tupíte Mne, neboť jsem řekl, že ‚jsem Syn Boží.' Není psáno, že ‚jste bohové.' Copak toto není psáno ve vašem vlastním zákoně?" Jak Mojžíš a Eliáš, jak tito proroci, kteří žili v takové blízkosti s Bohem, že Bůh Sebe přenášel do nich. A když oni mluvili, nebyli to oni, ale Bůh. „Nestarejte se, jak a co byste řekli, nejste to totiž vy, kdo mluví, ale Duch vašeho Otce, který přebývá ve vás; to On mluví." Jeho Slovo není jeho vlastní, protože, jeho život, on je mrtev.

350 Jestliže někdo zemře, pak jeho krev je odstraněna, balzamují jej. Potíž je v tom, že mnozí nejsou balzamováni vůbec. Když je z člověka vyjmuta krev, je ten tam. Jediné východisko je dostat do něj jinou krev; bude znovu žít. Odstraníte krev.

351 A nyní mu vkládáme dovnitř Krev Ježíše Krista, vidíte, a to přináší víru Ježíše Krista, umění Ježíše Krista, zdrženlivost Ježíše Krista, trpělivost Ježíše Krista, zbožnost Ježíše Krista, bratrskou vlídnost Ježíše Krista, a lásku Boží, kterou je Ježíš Kristus. On je Hlavou, která vás řídí. A vaše nohy jsou základem, víra. [Bratr Branham dvakrát klepe na kazatelnu - vyd.] Amen! Řízeni HLAVOU, vezměte…?… [Bratr Branham dvakrát tleskne rukama.] Tak je to. Toto je dokonalý muž Boží, když vlastní tyto ctnosti.

352 Pak, Bůh představuje Svou Církev jako Nevěstu, ženu. Bůh představuje Svou Církev jako Nevěstu. A tak jak přivádí každého jednotlivce, aby se stal Jeho synem a vešel do této Nevěsty, stejným způsobem přivádí rovněž Nevěstu na rozhraní těchto věků, [Bratr Branham ťuká sedmkrát na tabuli - vyd.] dokud do toho On nepřivede Církev jako celek.

353 Mé nohy se pohybují. Proč? Neboť takto velí moje hlava. A teď, nemohou se pohybovat jako moje ruce, neboť jsou to nohy. Luther nemohl konat ty věci, které konáme my, stejně jako metodisté, neboť oni byli něčím jiným. Vidíte? Nohy se pohybují, jelikož tak velí hlava. A hlava nikdy neřekne: „Nohy, staňte se rukama. Ucho, staň se okem." Vidíte?

354 Ale v každém věku umístil Bůh tyto věci ve Své Církvi a stanovil tím vzor, že každý jednotlivec má, vlastní tyto hodnoty. A Toto, bytost když je ukončena, je Boží Církví, která bude ve Vytržení. A tato bytost, když bude ukončena, je služebníkem Božím v Církvi Boha, která bude ve Vytržení. Sláva! Vidíte, co tím míním? Tak je to. To je ta plnost.

355 Zde přichází muž, Pavel, který klade základ. Ireneus začal dělat na tomto. Další na tomto. Další na tomto. Další na tomto, a tomto, a tomto, až sem, dokud jsme nedospěli do posledního věku. Ale co to je? Je to tentýž Duch.

356 Ten stejný duch; který přebývá ve mně, říká: „Ruko, sáhni po aktovce.“ Ten stejný duch říká:- „Noho, udělej krok.“ Rozumíte, co tím míním?

357 Potom celá postava vaší bytosti je řízena a vedena těmito věcmi, a vedena skrze to, ale nemůže být dokonale řízena, dokud se úplně nezmocní těchto hodnot.

358 Slyšeli jste už tohle? Nyní mi dovolte, říci to. A uchovejte to opravdu… Vložte si to do ucha, které slyší. Vidíte? Řetěz je tak pevný, jak je pevný jeho nejslabší článek. To je pravda. Není pevnější než jeho nejslabší článek.

359 Nezáleží na tom, jak pevná je tato část stavení, tato část stavení; jestliže má slabý článek, v tom místě se zhroutí. A není pevnější, než jeho nejslabší článek. [Bratr Branham objasňuje obrázek, který nakreslil křídou - vyd.] Jestli nyní vlastníte, říkáte, že máte to, to, to, a nemáte tamto, zde se to zhroutí. Jestliže máte to a nemáte tamto, zde se to zhroutí. Máte to a nemáte toto, zhroutí se to. Toto a nemáte to; zhroutí se to. Toto a nemáte to, zhroutí se to. Rozumíte? A nemůžete mít to, aniž byste měli toto.

360 Tak když vydáváte celou svou bytost, potom se Duch Svatý vlévá skrze tyto ctnosti, potom jsme živým chrámem. Potom lidé hledí a říkají: „To je muž plný ctnosti, umění (věří Slovu), zdrženlivosti, trpělivosti, zbožnosti, bratrské vlídnosti, plný lásky Ducha Svatého. Vidíte, je takový, kamkoli jde.“ Co to znamená? Postava, na kterou může nevěřící hledět a říci: „To je křesťan. To je muž nebo žena, který ví, co říká. Nikdy jste neviděli upřímnějšího, vlídnějšího, zbožnějšího člověka.“ Jste zapečetěni. Pečeť je viditelná na obou stranách. Zda vcházíte nebo vycházíte, oni každopádně vidí tuto pečeť. Ano, prosím. Vidíte? Když toto vlastní muž nebo žena, pak vrcholový Kámen sestupuje a pečetí je do Království Božího, což je Duch Svatý.

361 Potom Slovo, přicházející Odsud, projevuje samo Sebe skrze každou z těchto bytostí, vidíte, a tvoří celistvou Bytost, Chrám Živého Boha, kráčející, živý vzor křesťanství. Tito lidé jsou tím, čím byl Kristus, neboť Jeho Život je zde uvnitř. Oni jsou v Kristu. A jejich život je mrtev a skryt v Kristu skrze Boha a je tam zapečetěn skrze Ducha

Svatého. 1. Korintským 12. To souhlasí: Vidíte? Považujete se za mrtvé, potom jste zrozeni z víry. A potom ctnost a tyto další věci jsou ti přidány, až se staneš dokonalým zobrazením Boha. Není to nádherné? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.]

362 A potom Bůh skrz to převedl rovněž těch Sedm Církevních věků, aby ukázal těch sedm stupňů, kterými On provedl stavbu Svých jednotlivců na Jeho podobu, On stavěl Církev jako celek na Svou podobu. A při zmrtvýchvstání toto celistvé Tělo bude vzkříšeno a bude žít s Ním navěky, neboť toto je Nevěsta. Vidíte? Do toho jsou tedy zahrnuty všechny věky, každý další věk, který nastane.

363 A pamatujte, je požadováno ještě více. Pamatujete si, co řekl Pavel k Židům 11? Dovolte mi něco přečíst, předtím než ukončíme, jen minutu. A potom… Působí to podivný pocit, že… pokaždé, když toto čtu. Nyní jdeme k Židům 11 a chystám se začít ve 32. verši.

> ***A co mám ještě říkat? Vždyť mi nepostačí čas, abych vyprávěl o Gedeonovi,… Barákovi,… Samsonovi,… Jeftem,… Davidovi a… také o Samuelovi a… prorocích,***
>
> ***kteří skrze víru podmaňovali království, konali spravedlnost, docházeli zaslíbení, zavírali tlamy lvům,***
>
> ***uhašovali moc ohně, unikali ostří meče, bývali posilněni v slabosti, stávali se silnými v… boji a obraceli na útěk vojska cizinců.***
>
> ***Ženy dostávaly své mrtvé vzkříšené,… zatímco jiní byli mučeni a neočekávali vysvobození, aby tak dosáhli lepšího vzkříšení.***

364 Někde zde. Vidíte? [Bratr Branham objasňuje obrázek, který nakreslil křídou - vyd.] V pořádku.

> ***Jiní pak zakoušeli… výsměch a… bičování a dokonce pouta a vězení.***
>
> ***Bývali kamenováni, rozřezáváni, pokoušeni, umírali zabíjeni… mečem, chodili v ovčích a kozlích kůžích - strádající, soužení a trápení.***

(Svět jich nebyl hoden.) …

365 Vidíte, v závorkách, všimněte si toho ve svých Biblích.

Bloudili po pustinách a horách, po jeskyních a rozsedlinách země

... všichni tito... a nikdo z nich *(ačkoli skrze víru obdrželi dobré svědectví)*

366 Zde! [Bratr Branham objasňuje obrázek, který nakreslil křídou - vyd.]

... (ačkoli skrze víru obdrželi dobré svědectví) ***nedosáhl zaslíbení****; (Vidíte?)*

neboť Bůh zamýšlel něco lepšího pro nás, aby oni bez nás nedošli k cíli.

367 Pochopili jste to? Tito lidé, kteří zde umřeli, se spoléhají na nás, a očekávají nás. A tak, tato Církev musí dospět k dokonalosti s cílem uskutečnit zmrtvýchvstání. A nacházejí se pod, duše pod oltářem, očekávající na tuto Církev, dokud nedospěje k dokonalosti, když přijde Kristus.

368 A tato Církev, hleďte, stává se menší a menšinová. [Bratr Branham objasňuje obrázek, který nakreslil křídou - vyd.] Je to o hodně strmější než zde, ale takto jsem to zde napsal napříč, vidíte. Blíží se to k uším jehly. Dokud Církev ve své menšině k tomu místu zde nedospěje, dokud nebude mít tu stejnou službu, kterou opustila tato, neboť se vrací ten Vrcholový kámen.

369 Zde se nachází takový dolík, kde se on posadí na této pravidelné pyramidě. Není to jen čepička, která se posadí na vrcholku. To je takový malý lem, a to se musí sem posadit, neboť to roní vodu.

A když to sestoupí, tato Církev musí být vybroušena.

370 Všechno toto, ty ostatní kameny v pyramidě přiléhají tak dokonale k sobě, že mezi ně není možné zastrčit žiletku, leží tam o hmotnosti mnoha tun. Jak tam byly uloženy, to se neví. Ale byly tam zabudovány.

371 A zde nahoře, když tento Vrcholek pyramidy sestoupí, samotná pyramida, tělo Kristovo musí být zabroušeno. Nikoli pouze nějaké vyznání víry, učení nebo něco, skrz co jsme procházeli. To bude muset být tak dokonalé jako Kristus, že až On přijde, On a tato služba bude sedět docela přesně. Vidíte? Potom nastane Vytržení, odchod domů.

372 Pohleďte, kde nyní žijeme, v Laodicei, kde je církev v nejhorším stavu vůbec. V Bibli shledáváme, že to byl jediný církevní věk, ve

kterém se Bůh nacházel vně církve, klepal, pokoušel se dostat dovnitř Své vlastní budovy. Vyznání víry a denominace Jej vypudily z Jeho vlastní církve. „Hle, stojím u dveří a tluču. Kdokoli by uslyšel můj hlas a otevřel dveře, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ Vidíte? Zde to je, v tomto věku církve. A postupně Jej vyhazovali ven, až Jej nakonec zde naprosto vypudili. Nechtějí s Tím mít nic společného.

373 Nu, dnes vidíte, kam směřujeme. I když se konec Laodicejského věku stal tak formálním, že on a katolicismus, který se vloudil právě sem, se scházejí dohromady a sjednocují se jako jedna veliká církev. S radou církví, to je totéž jako katolicismus.

374 Je zde pouze jeden rozdíl, kdyby se mohli nad to povznést, jedná se o přijímání. To je ta jediná věc v diecézi, která je překážkou sjednocení mezi katolíky a protestanty, je to řád při přijímání. Katolíci říkají: „To je tělo.“ A protestantské církve říkají: „To reprezentuje tělo.“ Katolíci z toho udělali mši. Mše je účast na přijímání, v důvěře, že obdrželi odpuštění. Protestanti to činí ve víře, děkují Bohu při přijímání, že dostoupili odpuštění. Protestanti říkají: „Dostalo se nám odpuštění.“ Katolíci říkají: „Doufáme, že nám bylo odpuštěno.“ Mše a přijímání. Oni tomu říkají mše; my tomu říkáme večeře Páně. Mše je doufání, že to tak je. Večeře Páně je uvědomění si a díkuvzdání Jemu za to. Vidíte? To je ta jediná věc, na které se nemohou dohodnout. Ale to se stane.

375 Ó, to vypadá velice pěkně. Oni se sjednotí a vypudí… To vypudí všechny… Pročež, Bible praví: „A šelma dala svou sílu nevěstce,“ vidíte, sjednotí se. Vidíte? Přesně tak jak praví Bible, oni to činí už nyní. Probíhá to právě v tomto týdnu. Ne, že bych měl něco proti katolíkům, nic víc než proti protestantům.

376 Metodisté a baptisté a mnozí letniční, když vaše církve přistoupily do této rady církví, když postavili zde v New Yorku tuto velikou márnici, tuto radu církví, to je to stejné jak ve Spojených národech a tak dále. Oni se pokoušejí sjednotit všechny protestanty.

377 Tak tedy, katolíci jsou v tom chytří a chystají se přivést toho papeže Jana třiadvacátého nebo dvaadvacátého, kdokoli to je. Který se pokouší jemným pokorným způsobem přivést celou protestantskou víru a katolickou víru k jedné víře, přesně tak, jak říká Bible. Ano, prosím. A protestanti podlehnou tomu háčku, vlasci a olůvku.

378 Proč? Proč? Neboť nevlastní tyto věci. Umění: „Slovo má

pravdu.“ Trpělivost: „Kteří očekávají na Pána.“ Vidíte, co tím míním?

379 Jak onehdy řekl jistý metodistický biskup, když se to mělo pronést. A všichni vědí, čím byl inspirován, pokoušeli se dostat určitou modlitbu, aby se odříkávala v kostele nebo ve škole. A chtěli… Myslím si, že to byla presbyteriánská modlitební knížka nebo něco takového, a rodiče zažalovali tu školu, neboť neakceptovali tuto modlitbu, aby se odříkávala ve škole. Tento metodistický biskup, to byl mazaný chlapík, on se postavil a řekl: „To je špatné.“ Řekl: „To je protiústavní.“ On to dokázal vyhmátnout. Řekl: „Jako v naší metodistické církvi,“ řekl, „v naší metodistické církvi,“ řekl, „mnozí z našich lidí se baví o skandálech v Hollywoodu a devadesát pět procent z nich se stejně jde na to podívat.“

380 Co se to vlastně děje? Oni opustili toto. Přesně tak. Oni to opustili.

381 Zrovna v této místnosti jsem jednou hovořil s jedním představeným jedné z největších metodistických církví, které jsou ve Falls City, jedné z nejduchovnějších metodistických církví, které jsou ve Falls City. Ukázat, metodistický věk, který předchází náš věk, letniční. A on řekl: „V Saint Louis, Missouri, provedli průzkum, asi před třemi nebo čtyřmi měsíci, a zjistili.“ Tento muž snad sedí zde v této budově dnes ráno. Nu, on je stavitelem této budovy, upravuje pro nás tuto budovu. Patří k metodistům střední cesty, kde je pastorem bratr Lum. A tak jsme se z toho dozvěděli, že, pokud se nemýlím, sedmdesát a něco procent metodistů, dle toho průzkumu, statistického přehledu ze Saint Louis ukázalo, že asi sedmdesát procent metodistů kouřilo a šedesát osm procent pilo alkoholické nápoje. Metodisté! A nejpodivuhodnější na tom průzkumu je to, že když tento průzkum byl zveřejněn v poměru muži a ženy; bylo to přes sedmdesát procent žen, k asi padesáti procentům mužů. Více žen kouřilo a pilo než mužů. Sedmdesát procent, přes sedmdesát procent, více žen než mužů.

382 Co kdybychom se nyní zahloubali do biblického učení o nošení šortek, stříhání vlasů a těm podobných nesmyslů, vidíte, kde je bezbožnost, ženy, které vyznáváte zbožnost a svatost? Večírek při kartách a všechno možné, klevety, žvanění, a nejsou s to udržet na uzdě své jazyky. Kecání, klevety a tak dále. A co muži? Hra v karty, golf, napůl nazí, přiléhavý, špinavě vypadající oděv s obrázky ženštin. Není divu!

383 Pohleďte, ta špinavá představa, jak do ní byl vtažen kazatel, vězeňský kazatel dnes ráno? Ano, pane. Nevěřím, že za to nese

odpovědnost tento muž. Co to způsobilo? Jakožto bratr… Nemohu si vzpomenout na jeho… [Někdo řekne: „Dan Gilbert.“ - vyd.] Ano. Dan Gilbert, vězeňský kazatel. Když tento muž před několika měsíci přiběhl a zavraždil Dana a jeho žena nyní čeká dítě. Dan je už mrtev, a proto nemohou provést transfúzi krve tomu dítěti. Ona řekla, že ji Dan znásilnil a že to je její… „To je Danovo dítě.“ Takový… Stejně tak tomu nevěřím, jako nevěřím, že nějaká vrána může mít holubí peří. Ne, pane. Věřím, že je to lež. Věřím, že Dan Gilbert byl Boží muž. Věřím, že to je ďábelský úskok.

384 Jako ten pokus s těmi modlitbami. Ten starý metodistický biskup byl dost mazaný, že to vystihnul. Kdyby to prošlo, to bylo inspirováno něčím jiným. To souhlasí.

385 Stejně tak, jako otázka segregace na jihu, to je to stejné. Věřím, že člověk má být svobodný. Věřím, že ten národ obhajuje svobodu. Neobviňuji pana Kennedyho za to, že tam posílá ty jednotky. Ačkoli nejsem žádný „new dealer,“ a stejně tak nejsem demokrat. Nejsem republikán. Jsem křesťan. Jsem… Ale já tomu nevěřím. Nevěřím, že naši barevní lidé by měli prodávat svoje prvorozenství za takové nesmysly. To byla Republikánská strana. Krev Abraháma Lincolna osvobodila tyto lidi, neboť on byl zbožným mužem. Myslím si, že byste měli přilnout k této straně, pokud se vůbec chystáte volit.

386 A řeknu vám jednu věc, ten chlapec tam nebyl jen kvůli tomu, svým školám. Ten chlapec je občanem. On je Američan. To znamená svobodu pro všechny. Barva muže na tom nic nemění. My všichni… „Bůh,“ řekl, „učinil z jedné krve všechny národy.“ Všichni jsme jedno. Ale tento chlapec byl vojákem. On byl veterán. Bojoval za to, co bylo správné. Měl právo chodit do školy. To souhlasí. Ale bylo hodně škol, do kterých mohl jít.

387 Na tom se to zakládá. Když nahlédnete do pozadí té věci, shledáte, že to podněcuje ta dnešní denominační sebranka. Proč? Oni získávají hlasy těch barevných republikánů pro demokraty a tímto prodávají svoje prvorozenství. Je to naprostá pravda. Duch Svatý v tom není…

388 „Ať ten, kdo má moudrost.“

„Ať ten, kdo má umění.“ Přesně tak. Stejně jako tato církev, tento přítomný věk se zaprodává. Copak nevidíte, co z toho bude?

389 Nezajímá mě, jestli se to nahrává. Zde to přichází. Hmhm. Jonáš Co se děje? Moje maminka říkávala: „Dej ďáblu, co mu patří.“

390 Jeden muž udělal rozumnou věc, to byl Castro tam dole. Ano, pane. On se tam odebral. A kapitalisté vlastnili třtinu a všechno ostatní. Všechno bylo kryto zlatem, jako ve Spojených státech. Co on učinil? On koupil všechny obligace. Získal ty peníze za každou cenu. Co učinil potom? Padělal měnu, změnil ji. Zadržel to. To je ta jediná věc, kterou mohl učinit tento národ.

391 Slyšeli jste jednou ráno Linku života? Tedy víte, je to jak když prodáváte dluhopisy, které jsou kryté zlatem. Ty dluhopisy jsou už nyní nadhodnoceny. A za co dnešní vláda utrácí peníze? Za peníze z daní, které budou vybírat za čtyřicet let. Ona skončila. Toto bylo zveřejněno v Lince života rovnou z hlavního města Washingtonu D. C., do celého národa. Oni utrácejí daně a pokoušejí se koupit zahraniční. Tedy, oni je stejně utrácejí. Nevidíte to? Přesně to se chystají učinit. Vidíte? Co to znamená? Nu, jestliže ten národ jednou krachuje, pak jediná věc, která se může stát, že zkrachuje. Jediná věc, která se může stát, že bude přiveden k úpadku.

392 Zde je jediná rozumná věc, kterou lze učinit, provést výměnu peněz. Ale oni to neučiní, se stávajícím pořádkem. Římskokatolická církev vlastní zlato světa. A on neučiní nic, než to, že se zaprodá, „Tito bohatí lidé," a tak dále; „země," jak praví Bible. Co oni učiní předtím, než o něco přijdou? Tabáková společnost Brown a Wiliamson, většina z nich jsou stejně katolíci. A všechny ostatní, co oni učiní? Oni to budou akceptovat a přijmou peníze z Říma a tím zaprodají své prvorozenství. Za tím stojí Římanům Ano, pane. Ona to podpoří. A oni jsou nyní dost chytří, je jich dost kolem nich, kteří byli uvedeni do jeho kabinetu. Pohleďte, o co žádá pan Kennedy.

393 A nedávno jste toho byli svědky, že už více není zapotřebí se zúčastnit voleb. Jaký má smysl volit? Když to dali do novin a dokázali to před veřejností, a oni odmítli cokoli v této věci podniknout. Když prokázali před veřejností, že byla nachystána tato mašinérie, která zvolila pana Kennedyho na základě falešných hlasů. Copak Bible neříká, že on přijde lstí? Zajisté, falešný. Nu, nejsem proti Demokratické straně, o nic více, než proti Republikánské straně, pouze líčím skutečnosti podle Bible. Jaký smysl má volit? Oni stejně vědí, kdo to bude.

394 Kolik z vás si pamatuje televizní vysílání, kde postavili proti sobě dvě ženy? A jedna řekla: „Budu hlasovat pro pana…" Nebo, protestantská žena řekla: „Budu hlasovat pro pana Kennedyho."

Řekli jí: „Proč?"

395 Řekla: „Neboť si myslím, že je chytřejší než pan Nixon. On bude lepším prezidentem.“

396 Potom řekli: „Toto je katolická žena. ‚Pro koho budete hlasovat?‘“

397 Ona řekla: „Jsem katolička, římská katolička, věrná katolička.“ Řekla: „Budu hlasovat pro pana Nixona.“

„Proč?“

398 Řekla: „Protože si myslím, že pan Nixon bude lepším prezidentem, protože je v těchto věcech zkušenější. Je lépe obeznámen s komunismem.“ Tato žena zalhala.

399 Přinesly to Fa… říkají tomu Fakta o naší víře, nejdůležitější katolická kniha, kterou lze zakoupit. A tam je řečeno: „Jestliže nějaký katolík je na seznamu, to je namířeno proti protestantu; jestliže katolík hlasuje pro protestanta, je vyloučen z obecenství katolické církve.“ To je pravda. „A jestliže jsou dva katolíci, kteří soupeří o stejný úřad, pak se musí upnout k tomu katolíkovi, který je věrnější ‚matce církvi‘ a hlasovat pro něj.“

400 Vidíte, jak svůdné to je, co se pokoušejí učinit? Vynakládají peníze, aby to zakoupili. Co? Pokoušejí se to rozbít. A už to dělají, a ona je rozbitá. Co to znamená? To je založeno na krytí zlatem: A katolická církev, hierarchie, vlastní zlato světa. [Někdo říká: „Sto šedesát osm miliard dolarů.“ - vyd.] Sto šedesát osm miliard. Zde to máte. Dostat ji zpět na zlatý standard a vy lidé si podržíte vaše domy a věci, ale patříte katolické církvi. Tento národ patří katolické církvi. Celá tato věc je ovládnutá tímto způsobem skrze jejich měnu. Copak o tom Bible nemluví? To je obraz, který nám kreslí Bible.

401 Co vám vlastně chci, bratře, dnes říci. Říkají: „To způsobí, že bude skvělá církev. To sjednotí protestantismus.“ Přirozenému oku to připadá dobré, ale umění tohoto světa je pro Boha hloupostí.

402 „A Bohu se zalíbilo skrze to bláznivé kázání spasit ty, kteří byli zahynuli, skrze Božský úřad; který On ustanovil ve Své Církvi, na základě těchto duchovních hodnot a nikoli na něčem souvisejícím s touto zemí.“

403 Petr řekl: „Neboť jste utekli porušení toho, které je na světě v žádostivosti peněz a žádostivosti zábav, rozkoší, jídla, pití a žádostí, které máme. Vy jste tomu utekli. A nyní jste zbudováni na těchto životních prostředcích. Toto adresuji Církvi,“ řekl. Zde to máte. Četli

jste to? Pochopili jste to? Slyšeli jste to, když jsme to četli v Druhé Petrově? Jen poslouchejte, co zde říká, jak nádherné to je, co zde stojí psáno, jak je oslovuje. V pořádku. Poslouchejte jej nyní, jak to říká. V pořádku.

Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteří s námi… dosáhli stejně drahé víry skrze spravedlnost našeho Boha a Spasitele Ježíše Krista:

Kéž je vám v poznání Boha a Ježíše, našeho Pána, rozmnožena milost a pokoj,

tak jako nám jeho božská moc darovala všechno, co…

404 Kdo tedy obdrží na zemi dědictví a všechny věci? [Někdo říká: „Svatí.“ - vyd.] Jistě. „Náleželo…“ Ano. V pořádku.

… co patří k životu a zbožnosti, skrze poznání Toho, který nás povolal svou slávou a ctností,

čímž nám byla darována veliká a… drahá zaslíbení, abyste se díky nim stali účastníky božské přirozenosti, když jste unikli zkáze, *(poslouchejte to)* ***která ve světě panuje skrze žádosti.***

405 Milování peněz, žádostivost velikých věcí, žádostivost popularity, tyto věci jsou pro věřícího mrtvé. [Bratr Branham klepe čtyřikrát na kazatelnu - vyd.] Nestaráme se. Ať to je stan nebo chalupa, proč bych se měl starat; ať žiji nebo umírám, tonu nebo jsem vytažen? Zajímá mě pouze tato věc, Království Boží. Zda udržím svou domácnost, zda udržím svou rodinu, zda udržím cokoli jiného, ať mě udrží Kristus, naděje Slávy.

406 Zbuduj mne, ó Pane, do Tohoto. Ať je Kristus mojí hlavou, ať ve mně působí. Na mém základě, víře, která je v Něm, ať ctnost, umění, zdrženlivost, trpělivost, zbožnost a bratrská vlídnost působí ve mně, ó Pane, to je má modlitba. Nestarám se; jsem-li naživu nebo umírám; tonu nebo jsem vytažen; denominace nebo nedenominace; přítel nebo nepřítel. Ať toto působí ve mně, ať Kristova ctnost, Jeho umění, vytéká ven; abych je mohl poučit.

407 „Neboť Bůh ustanovil v Církvi apoštoly, proroky, učitele, pastýře a evangelisty, vše pro zdokonalení a přivedení všech těchto ctností k tomu, k dokonalosti Příchodu Syna Božího.“ Každý z těchto kamenů je materiálem z toho Jednoho. Toto je na To materiál. Jedna

každá z těchto ctností patří k Němu a ony stékají z Něj dolů skrze tyto věci. Amen.

408 Je dvanáct hodin. Kam to vše směřuje? Amen. Milujete Jej? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Milujete to? [„Amen.“] Poslyšte, maličcí.

409 Sestra Kiddová dnes ráno řekla: „Bratře Bille, nevím, jestli se s tebou ještě shledám.“ Tohle mě téměř usmrtilo. Vidíte? Ona si myslí, že už je stará, a skutečně je. Modlím se k Bohu, aby ji ochraňoval a bratra Kidda po dlouhou dobu.

410 Dovolte mi říci, nevíme, jak dlouho budeme mít jeden druhého. Nevím, jak dlouho budu s vámi já. Bůh mne může odvolat ze světa. On mne může povolat na jiné pole služby. On může někam odvolat vás. Nevíme. Ale postarejme se o to. Nedovolme, aby nás tyto věci minuly. Vezměte to.

411 Je to zde v Bibli. Zde je přenechán vzor toho všeho. A kdybych jen měl čas to učinit! To nelze učinit během jednoho dne. Znáte to. Ale mohl bych toto všechno spojit!

412 podívejte se, když jsme zde prošli tímto poselstvím, viděli jste, co Duch Svatý učinil zde na stěně, že ano? Kolik z vás zde bylo? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Vidíte? Jistě! Sestoupil a nakreslil tu stejnou věc, Anděl Páně.

413 Pohleďte, to je pravda. Ať to neunikne vaší pozornosti. Chopte se toho, děti. Chopte se toho. Pamatujte, stavějte na vaší víře ctnost, umění, trpělivost!

414 Myslím, že zde mám kousek papíru, pokud jsem ho někde při kázání neupustil. Tu je. Děkuji bratře. Velice děkuji. Jestliže se chcete na něj podívat, na něm se nachází něco, co budete s to… Snad to je malinko lepší obrázek toho, co je zde, abyste si to mohli nakreslit podle toho. Já to tu připnu a vy se na to opravdu podívejte a opište si to.

415 A chce to vzít, studovat, porovnat a potom podle toho jednat. Nestačí to jen prostudovat, porovnat, nýbrž jednat podle toho. Vezměte si to upřímně pro sebe. Neříkejte: „Jsem rád, že jsem to slyšel.“ Já rovněž. Ale pouze slyšet nebo to následně přijmout, v tom je ten rozdíl. Vidíte? Vidíte? To je rozdíl. Vidíte?

416 Zde je sedm požadavků, které tvoří postavu Boží. Zde je Sedm církevních věků a Bůh uvádí Církev do těchto požadavků. A On měl pro tento účel sedm poslů. Zde se opakuje sedm, sedm, sedm: Vidíte?

Sedm je Boží číslo ukončení a tři je Boží dokonalé číslo. A tak tu máme tři a sedmkrát tři. A tak, matematicky, duchovně, skrze Slovo, skrze svědectví Ducha Svatého, to všechno dovršilo tuto věc dohromady. Studujme to.

417 Potom přidejme k naší víře tyto věci, abychom mohli přijít v této plné postavě Kristově; spojeni spolu Boží láskou, bázní Boží, uctivostí v našich srdcích jeden k druhému, hlubokým respektem k druhým, bratrskou a sesterskou vlídností, nikdy žádná hrubost; nic kromě čistoty života Ducha Svatého. Vidíte? Žijte spolu, buďte křesťany. Kráčejte ve víře. Ať Boží ctnost proudí skrze vás; ať umění Boží, co se týče dobrého a zlého. Když ďábel něco předkládá, co není dokonale v souladu s Písmem, jdi od toho pryč. To naprosto souhlasí.

418 Mohu si představit tyto apoštoly, že nikdy nejednali jako my. Když chodili, oni byli zřejmě muži mála slov, když se dostali za kazatelnu. Přišli, učinili to, co měli a odešli. Ano, pane. Oni měli moc. Oni měli ctnost. Nehádali se s lidmi. Věděli, na čem stojí. To jim stačilo. Věděli, komu uvěřili. Chodili v Duchu. Činili pouze…

419 Jak jsem řekl minulého večera. Jedno malé pokynutí hlavou, Bůh nemusel nic víc učinit, a nic je nebylo s to zastavit. Neměli pochybnosti, nemuseli studovat, breptat, následkem únavy, jako my, pokud šlo o to udělat toto nebo tamto. Oni šli a udělali to. Stačilo jedno malé pokynutí ze strany Boha, to stačilo, a ihned jednali. Proč? Odkud mohli vědět, že to je pokynutí Boží? Oni měli všechny tyto ctnosti zde, všechny tyto požadavky. A první malé Boží pokynutí s tím dopodrobna souhlasilo, a s Jeho Slovem. Věděli, že to je Slovo Boží a šli kupředu. Nestarali se o nic jiného. Když Bůh promluvil, šli. Mluvíme…

420 Bůh k nám promlouvá a my říkáme: „Dobře, dobře, začneme. Uvidíme, jestli můžeme žít takovým životem.“ A ihned si uvědomíte, že vás někdo rozčílil. Dobře, jistě, to byl ďábel.

421 Měli byste jej vidět, jak se mě snažil zadržet před tímto shromážděním dnes ráno. Měli byste to jednou okusit. Pro smilování! Musím bojovat pokaždé, když se zmíním o shromáždění. A když se mám modlit za nemocné nebo za někoho umírajícího, kdo není zachráněn, během deseti minut budu mít doma třicet hovorů, pokud se mohou tak rychle uskutečnit, aby mě před tím zadrželi. „Ó, bratře Branhame, musíš učinit toto.“ Ale tam je v sázce duše. Jistě.

422 Jisté noci jsem byl volán na jisté místo. Mladý muž, mluvil jsem s ním v, jak tomu říkáte, supermarket, před několik léty. Stal se

alkoholikem. Znal jsem toho chlapce, byl to dobrý hoch, ale byl to hříšník. A tak volala jeho matka. Myslím si, že volala několikrát Doceho. Já… Volala a potom volali Billyho a nakonec jsem obdržel tuto zprávu já. A když jsem dostal tuto zprávu, čestné slovo, nikdy ve svém životě jsem neměl takový boj, abych se dostal k tomu chlapci.

423 A když jsem tam dojel, ubohý chlapík, už mě nepoznal: Ležel tam v bezvědomí, jen chroptěl. Jeho otec se jej pokoušel plácat a říkal mu: „Miláčku.“ A tomu muži bylo asi padesát, jedenapadesát. A říkal mu: „Miláčku,“ toto „a lež tiše.“ A on se pokoušel postavit. Jeho ubohé paže byly asi tak silné, Ten chlapec měl v sobě tolik rakoviny, že na něm nebylo téměř nic, krom samé rakoviny. Všechny orgány jeho těla byly zasaženy rakovinou. Měl rakovinu dokonce v cévách, všude. A on se pokoušel postavit na nohy a vrávoral.

424 Uchopil jsem ho za ruku, řekl jsem: „Woodrowe; Woodrowe, jsem bratr Branham.“

425 Jeho tatínek řekl: „Nepoznáváš ho? To je bratr Bill, Woodrowe, to je bratr Bill.“

On řekl: „Hmhm. Um, hm, hm,“ něco takového.

426 A jeho tatínek pohleděl a řekl: „Billy, přišel jsi příliš pozdě.“

Řekl jsem: „Nikdy není příliš pozdě. On je zde.“ Musel jsem bojovat.

427 A potom ti další chlapci, několik dalších chlapců, hříšníků, oni tam stáli, někteří z jeho příbuzných. Řekl jsem: „Hleďte chlapci, připravte se, neboť se dostanete na stejné místo. Musíte přijít na stejné místo. Vidíte? Nemusí to být kvůli rakovině. Může to zapříčinit něco jiného, třeba, že vykrvácíš k smrti; nebo něco jiného. Musíte se do toho dostat.“ Mluvil jsem k nim.

428 A čekal jsem na to, co řekne Duch. Čekal jsem. A tu jsem náhle pocítil malé pokynutí. „Polož na něj své ruce.“

429 Obešel jsem ho z druhé strany a řekl: „Skloňte všichni svoje hlavy.“ Všichni sklonili svoje hlavy, dva nebo tři mladí lidé, kteří tam byli.

430 Položil jsem na něj ruce. Řekl jsem: „Pane Bože, ať ten chlapec přijde k vědomí, aby věděl, co se s ním stane, neboť musí čelit této věci. On umírá. Ďábel jej spoutal; a on odchází. Upil se k smrti a zde se nachází v tomto stavu. Modlím se; abys mu byl milostiv.“ A když jsem se za něj pomodlil, následujícího rána se posadil a hovořil s tatínkem:

431 Busty Rodgers, když mne volali nedávno tam do nemocnice. Byl jsem tam onehdy, když jsem kázal v Middletownu, kde byla uzdravena Georgie Carterová. Všichni si to pamatujete. A potom, bratr Smith, metodistický kazatel, řekl: „Jestliže někdo byl pokřtěn ve Jménu Ježíše Krista, ven z mého stanu," tímto způsobem. Když prováděl shromáždění tam v Tottensfordu. A, ó, tupil mne za všechno, co je jen možné. Neřekl jsem ani slovo; pokračoval jsem dál. Měl jsem pověření. Pán mi dal vidění. Tam byla ovečka, chycená za rohy, někde v poušti. Všichni si pamatujete toto vidění. Myslím, že ano. Vzpomínáte si na to? [Shromáždění říká: „Amen." - vyd.] Jistě. V pořádku. Potom jsem šel dál touto pouští a hledal jsem ji.

432 Přišel jsem do Tottensfordu. Bratr Wright, který tu je, to ví. Jeli jsme tam, nevěděl jsem, co si mám počít. Koupil jsem krabičku mýdla za desetník. Chystal jsem se tam jít, zůstat tam a kázat na schodech. On řekl, že půjde na kopec za nějakým obchodem. Šel jsem s ním. Tam stál veliký baptistický kostel, prázdný. Pán mi řekl: „Zastav se zde."

433 Řekl jsem: „Bratře Wrighte, nech mne zde." Zůstal jsem. On odešel a vrátil se.

434 Přistoupil jsem ke dveřím, ale nemohl jsem je otevřít. Řekl jsem: „Pane, pokud Ty jsi v tom a přeješ si, abych se dostal do toho kostela, otevři pro mne tyto dveře." Posadil jsem se a uvažoval.

435 Zaslechl jsem někoho přicházet; přišel a řekl: „Jak se máte? Poznávám vás," řekl „chcete do kostela?"

Řekl jsem: „Ano, pane."

On řekl: „Zde jsou klíče."

436 Začala shromáždění. První týden, téměř nic. První večer jsem měl shromáždění, bratra Wrighta a jeho rodinu. Ale potom, ke konci týdne, nebylo už dost místa pro stojící ani na nádvoří. A tato ovečka stále nepřicházela. Bratr Hall byl během té doby zachráněn, nynější pastor a mnozí jiní. Nemohl jsem zjistit, kde se nachází tato ovečka. Po uplynutí nějaké doby, v Kristově církvi, pod tímto pahorkem, tam bylo to malé děvče, které se nepohnulo po devět let a osm měsíců, leželo. Ono se tam nacházelo. Všichni znáte ten příběh. Ano, pane.

437 Toho odpoledne, když Busty Rodgers, ten veliký statný veterán tam stál jak… když jsem tam přišel. A byl tam rovněž přítomen bratr Smith se svým shromážděním a posmíval se mi, tropil si žerty, když jsem křtil ve Jménu Ježíše. Vešel jsem do té kalné vody v Tottensfordu,

kde měli… [Prázdné místo na pásku - vyd.]… řeku, která hlasitě hučela. Dvojice Diakonů vstoupila se mnou.

438 Řekl jsem: „Dnes odpoledne zde stojím jako zástupce Božího Svatého Písma.“ Řekl jsem: „Zde v Bibli, kde Petr říká: ‚Čiňte pokání, jeden každý z vás, a dejte se pokřtít ve Jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.‘“ Potom jsem se odvrátil a odevzdal jsem Bibli jednomu z Diakonů.

439 Vstoupil jsem tam a řekl: „Kdokoli chce a činí pokání, ať přijde.“ Vešel jsem do vody. Řekl jsem: „Mám dojem, jakoby Andělé seděli na každé větvi a pozorovali.“ Ó, ale! Zatímco jsem pokřtil dva nebo tři, celé jeho shromáždění, tyto ženy v nádherných hedvábných šatech, házely sebou do vody, křičely z plna hrdla. Pokřtil jsem celé jeho shromáždění ve Jménu Ježíše Krista. Víte o tom. Mám z toho snímek. Toto se stalo.

440 Co to bylo? Přidat něco k ctnosti. Vidíte? Nechte to být. Bůh ví, jak to učinit. Bůh ví, jak ty věci uskutečnit. Ať říkají, co se jim líbí. Na tom přece vůbec nezáleží. Jen klidně jděte dál.

441 Busty Rodgers, když tam stál, když to viděl, řekl: „Tak tedy, věřím tomu celým srdcem.“ A vešel do vody ve svých pěkných šatech a byl pokřtěn ve Jménu Ježíše Krista.

442 Asi před třemi nebo čtyřmi roky mi telefonovali z nemocnice z New Albany. Umíral tam na rakovinu, byl jí úplně sežrán. Lékaři řekli, že nedožije rána. Řekli: „On už umírá.“ On řekl: „Přijeď okamžitě.“

443 Vstoupil jsem do té místnosti, a když jsem tam přišel, modlil jsem se vstoje. On řekl: „Billy, tam v tom rohu se ukazuje duha.“

444 Obrátil jsem se tam. Řekl jsem: „Busty, to je smlouva. Neumřeš. Smlouva Krve tě zachraňuje.“

445 Položil jsem na něj ruce, řekl jsem: „Pane Bože, na základě tohoto vidění tamhle, které dokazuje, že Ty jsi zde. Tvoje smlouva zní: ‚Zsinalostí Jeho uzdraveni jsme.‘“ Položil jsem na něj ruce a on se uzdravil. Poslali jej domů.

446 Asi po čtyřech, pěti letech, asi o čtyři roky později rybařil nad řekou a dařilo se mu dobře. A tam, kde měl tu rakovinu, kolem jícnu, žaludku, tam se udělal takový mozol, takový tvrdý uzel. Lékaři, ti staří zkušení mužové v nemocnici mu doporučili kobaltovou léčbu, aby to mohli natáhnout, aby mohlo najednou projít větší sousto jídla. Měl

s tím potíže a nemohl spolknout najednou větší sousto, musel jíst velice pomalu. Šel se tomu podrobit. Nevěděl jsem o tom.

447 A potom, když jej operovali, dostali jej do stavu křečí a postihla jej mrtvice. Měl ochrnutou jednu stranu, takto. A nebyl schopen ničeho jen vzlykání polohlasem. A vzal si tužku takto, a dělal: „hm, hm, hm.“ A snažil se něco napsat dobrou chvějící se rukou. Jeho levá strana byla ochrnutá. A snažil se rukou, „Ježíš spasil 1900 a něco.“ Nebyl s to pokračovat.

448 A tak jeho manželka řekla: „Bratře Branhame, nevím, co tím míní.“

449 Řekl jsem: „Paní Rodgersová, on tím míní, že to bylo v roce tisíc devět set a něco, kdy byl pokřtěn ve Jménu Ježíše, tam na tom místě. To je to, co pro něj nyní platí. On se nebojí umřít.“

450 Řekl jsem: „Pane Bože, ušetři jeho život. Modlím se ve Jménu Ježíše, abys ušetřil jeho život.“ Položil jsem na něj ruce. Ochrnutí jej opustilo, křeče ustaly. A on vstal ze svého lože. A nyní vydává svědectví.

451 Přidejte k vaší víře ctnost; přidejte k vaší ctnosti umění; přidejte k vašemu umění zdrženlivost; k vaší zdrženlivosti trpělivost; k vaší trpělivosti zbožnost; k vaší zbožnosti bratrskou náklonnost; k vaší bratrské náklonnosti lásku, Ducha Svatého, a Kristus přijde. Neboť ihned pod Ním… Duch Svatý je Duch Ježíše Krista v Církvi za účelem dokázání těchto ctností. Ó, ale!

Tu to máme, už je čtvrt na jednu.
Miluji… miluji Jej,
neb On dřív miloval mne,
Dávno předtím, než ses čímkoli stal.
A vy-… (Co On tehdy učinil?) … spasení mé
na kříži Golgotském.
Jak se tímto stanu? Neboť On mne miloval nejprve.
Miluji Jej, miluji Jej,
neb On dřív miloval mne… (To je ten důvod.)
a vykoupil spasení mé
na kříži Golgotském.

452 Slibuji Mu dnes ráno z celého svého srdce, že Jeho pomocí

a milostí, se budu modlit za to, abych mohl denně a neustále hledat, dokud nepocítím, že všechny tyto požadavky vytékají z té mé bezvýznamné postavy, dokud se nestanu projevem živého Krista. Neboť On se stal hříchem jako já, abych se mohl stát… stát spravedlností Boží, jako je On: „On zaujal mé místo; Pane, dovol mi zaujmout nyní to Tvé.“ Neboť to je účel, pro který On umřel. Kolik z vás slibuje skrze milost Boží tu stejnou věc? [Shromáždění říká: „Amen.“ - vyd.] Nyní se svými skloněnými hlavami a zdviženýma rukama. „Já…“

453 Slibuji to, Pane, tato církev to slibuje: „Plná postava Ježíše Krista!“

Neboť On mne miloval nejprve
a vykoupil mé spasení
na kříži Golgotském.